

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Νομοθεσία

Περιεχόμενα

I Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση

- Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2616/98 της Επιτροπής, της 4ης Δεκεμβρίου 1998, για καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή για τον καθορισμό της τιμής εισόδου ορισμένων οπωροκηπευτικών..... 1
- Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2617/98 της Επιτροπής, της 4ης Δεκεμβρίου 1998, για την έκδοση πιστοποιητικών εξαγωγής του συστήματος Β στον τομέα των οπωροκηπευτικών..... 3
- Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2618/98 της Επιτροπής, της 4ης Δεκεμβρίου 1998, για την έναρξη διαρκούς διαγωνισμού για την εξαγωγή σίκαλης που κατέχει ο ισπανικός οργανισμός παρέμβασης..... 4
- * Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2619/98 της Επιτροπής, της 4ης Δεκεμβρίου 1998, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2042/98 για τους ειδικούς όρους χορηγήσεως ενισχύσεων στην ιδιωτική αποθεματοποίηση στον τομέα του χοιρείου κρέατος..... 9
- * Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2620/98 της Επιτροπής, της 4ης Δεκεμβρίου 1998, για τον καθορισμό, για το έτος 1999, των λεπτομερειών εφαρμογής του καθεστώτος εισαγωγής όσον αφορά ορισμένα προϊόντα του τομέα του βοείου κρέατος που προβλέπονται από την απόφαση 97/831/ΕΚ του Συμβουλίου..... 10
- * Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2621/98 της Επιτροπής, της 4ης Δεκεμβρίου 1998, για τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 388/92 για λεπτομέρειες εφαρμογής του ειδικού καθεστώτος για τον εφοδιασμό σε προϊόντα σιτηρών των γαλλικών υπερπόντιων διαμερισμάτων (ΓΥΔ) και για καθορισμό του προβλεπόμενου ισοζυγίου εφοδιασμού..... 14
- * Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2622/98 της Επιτροπής, της 4ης Δεκεμβρίου 1998, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1710/95 σχετικά με τις λεπτομέρειες εισαγωγής ορισμένων προϊόντων του τομέα των σιτηρών που προέρχονται από ορισμένες χώρες..... 16
- * Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2623/98 της Επιτροπής, της 4ης Δεκεμβρίου 1998, για τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1555/96 περί λεπτομερειών εφαρμογής του καθεστώτος σχετικά με την εφαρμογή των πρόσθετων δασμών κατά την εισαγωγή, στον τομέα των οπωροκηπευτικών, και για κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1556/96..... 17

Περιεχόμενα (συνέχεια)

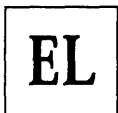
- * Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2624/98 της Επιτροπής, της 3ης Δεκεμβρίου 1998, σχετικά με τη διακοπή της αλιείας της ρέγγας από σκάφη που φέρουν τη σημαία της Δανίας 20
- * Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2625/98 της Επιτροπής, της 3ης Δεκεμβρίου 1998, σχετικά με τη διακοπή της αλιείας μπακαλιάρου *melanogrammus aeglefinus* από σκάφη που φέρουν τη σημαία της Ισπανίας 21
- * Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2626/98 της Επιτροπής, της 3ης Δεκεμβρίου 1998, σχετικά με τη διακοπή της αλιείας του σκουμπριού από σκάφη που φέρουν τη σημαία της Δανίας 22

II Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση

Επιτροπή

98/693/ΕΚ:

- * Απόφαση της Επιτροπής, της 1ης Ιουλίου 1998, σχετικά με το ισπανικό καθεστώς ενισχύσεων για την αγορά επαγγελματικών οχημάτων «Σχέδιο επαγγελματικής ανανέωσης» (Αύγουστος 1994 — Δεκέμβριος 1996) ⁽¹⁾ [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(1998) 2048] 23

⁽¹⁾ Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ

I

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2616/98 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 4ης Δεκεμβρίου 1998

για καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή για τον καθορισμό της τιμής εισόδου ορισμένων οπωροκηπευτικών

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3223/94 της Επιτροπής, της 21ης Δεκεμβρίου 1994, σχετικά με τις λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος κατά την εισαγωγή οπωροκηπευτικών ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1498/98 ⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 4 παράγραφος 1,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3813/92 του Συμβουλίου, της 28ης Δεκεμβρίου 1992, σχετικά με τη λογιστική μονάδα και τις ισοτιμίες που πρέπει να εφαρμόζονται στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής ⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 150/95 ⁽⁴⁾, και ιδίως το άρθρο 3 παράγραφος 3,

Εκτιμώντας:

ότι ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 3223/94, σε εφαρμογή των αποτελεσμάτων των πολυμερών εμπορικών διαπραγματεύσεων του Γύρου της Ουρουγουάης, προβλέπει τα κριτήρια για τον καθορισμό από την Επιτροπή των κατ' αποκοπή

τιμών κατά την εισαγωγή από τρίτες χώρες, για τα προϊόντα και τις περιόδους που ορίζονται στο παράρτημά του·

ότι, σε εφαρμογή των προαναφερθέντων κριτηρίων, οι κατ' αποκοπή τιμές κατά την εισαγωγή πρέπει να καθοριστούν, όπως αναγράφονται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Οι κατ' αποκοπή τιμές κατά την εισαγωγή που αναφέρονται στο άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3223/94 καθορίζονται όπως αναγράφονται στον πίνακα που εμφανίζεται στο παράρτημα.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 5 Δεκεμβρίου 1998.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 4 Δεκεμβρίου 1998.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 337 της 24. 12. 1994, σ. 66.

⁽²⁾ ΕΕ L 198 της 15. 7. 1998, σ. 4.

⁽³⁾ ΕΕ L 387 της 31. 12. 1992, σ. 1.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 22 της 31. 1. 1995, σ. 1.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

του κανονισμού της Επιτροπής, της 4ης Δεκεμβρίου 1998, για τον καθορισμό των κατ' αποκοπή τιμών κατά την εισαγωγή για τον καθορισμό τιμών εισόδου ορισμένων οπωροκηπευτικών

(σε Ecu/100 χιλιόγραμμα)

Κωδικός ΣΟ	Κωδικός τρίτης χώρας ⁽¹⁾	Κατ' αποκοπή τιμή κατά την εισαγωγή
0702 00 00	052	71,4
	204	72,1
	999	71,8
0709 90 70	052	90,1
	204	87,4
	999	88,8
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	41,7
	204	43,3
	388	45,4
	999	43,5
0805 20 10	204	65,5
	999	65,5
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	58,3
	464	232,7
	999	145,5
0805 30 10	052	55,1
	388	47,7
	524	37,2
	528	40,0
	600	83,9
	999	52,8
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	039	75,0
	052	94,1
	060	15,0
	064	30,4
	400	78,4
	404	68,3
	999	60,2
0808 20 50	052	85,4
	064	64,2
	400	94,2
	999	81,3

⁽¹⁾ Ονοματολογία των χωρών που καθορίζεται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2317/97 της Επιτροπής (ΕΕ L 321 της 22. 11. 1997, σ. 19). Ο κωδικός «999» αντιπροσωπεύει «άλλες καταγωγές».

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2617/98 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 4ης Δεκεμβρίου 1998

για την έκδοση πιστοποιητικών εξαγωγής του συστήματος Β στον τομέα των οπωροκηπευτικών

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2190/96 της Επιτροπής, της 14ης Νοεμβρίου 1996, για τις λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96 του Συμβουλίου σχετικά με τις επιστροφές κατά την εξαγωγή στον τομέα των οπωροκηπευτικών⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1287/98⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 5 παράγραφος 5,

Εκτιμώντας:

ότι ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2379/98 της Επιτροπής⁽³⁾, καθόρισε τις ενδεικτικές ποσότητες για τις οποίες δύναται να εκδίδονται πιστοποιητικά εξαγωγής του συστήματος Β, εκτός από εκείνα που ζητούνται στο πλαίσιο της επισιτιστικής βοήθειας

ότι, λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων που διαθέτει σήμερα η Επιτροπή για τα επιτραπέζια σταφύλια, οι ενδεικτικές ποσότητες που προβλέπονται για την τρέχουσα εξαγωγική περίοδο υπάρχει κίνδυνος να ξεπερασθούν προσεχώς· ότι οι υπερβάσεις αυτές θα ήταν επιζήμιες για την

καλή λειτουργία του καθεστώτος των εξαγωγικών επιστροφών στον τομέα των οπωροκηπευτικών·

ότι, για να αντιμετωπισθεί η κατάσταση αυτή, πρέπει να απορριφθούν οι αιτήσεις των πιστοποιητικών του συστήματος Β για τα επιτραπέζια σταφύλια, που εξάγονται μετά τις 4 Δεκεμβρίου 1998, και τούτο έως το τέλος της τρέχουσας εξαγωγικής περιόδου,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Για τα επιτραπέζια σταφύλια, οι αιτήσεις των πιστοποιητικών εξαγωγής του συστήματος Β που κατατέθηκαν δυνάμει του άρθρου 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2379/98, για τις οποίες η διασάφηση εξαγωγής των προϊόντων έγινε αποδεκτή μετά τις 4 Δεκεμβρίου 1998, και πριν από τις 15 Ιανουαρίου 1999, απορρίπτονται.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει στις 5 Δεκεμβρίου 1998.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 4 Δεκεμβρίου 1998.

Για την Επιτροπή
Franz FISCHLER
Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 292 της 15. 11. 1996, σ. 12.

⁽²⁾ ΕΕ L 178 της 23. 6. 1998, σ. 11.

⁽³⁾ ΕΕ L 295 της 4. 11. 1998, σ. 15.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2618/98 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 4ης Δεκεμβρίου 1998

για την έναρξη διαρκούς διαγωνισμού για την εξαγωγή σίκαλης που κατέχει ο ισπανικός οργανισμός παρέμβασης

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Άρθρο 2

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992, περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα των σιτηρών⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2547/98 της Επιτροπής⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 5,

Εκτιμώντας:

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2131/93 της Επιτροπής⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2193/96⁽⁴⁾, καθορίζει τις διαδικασίες και τους όρους πώλησης των σιτηρών που κατέχουν οι οργανισμοί παρέμβασης·

ότι, στην παρούσα κατάσταση της αγοράς, πρέπει να ανοίξει διαρκής διαγωνισμός για την εξαγωγή 26 271 τόνων σίκαλης που κατέχει ο ισπανικός οργανισμός παρέμβασης·

ότι οι ειδικές λεπτομέρειες πρέπει να καθοριστούν προκειμένου να εξασφαλιστεί ο κανονικός ρυθμός των εργασιών και των ελέγχων τους· ότι, για το σκοπό αυτό, σκόπιμο είναι να προβλεφθεί ένα σύστημα εγγυήσεων που εξασφαλίζει την τήρηση των επιδιωκόμενων στόχων, αποφεύγοντας τα υπερβολικά θάρη για τους συναλλασσόμενους· ότι πρέπει, κατά συνέπεια, να θεσπιστεί παρέκκλιση από ορισμένους κανόνες, κυρίως του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2131/93·

ότι στην περίπτωση που η ανάληψη της σίκαλης έχει καθυστερήσει κατά περισσότερο από πέντε ημέρες, ή που η αποδέσμευση μιας από τις απαιτούμενες εγγυήσεις αναβάλλεται λόγω γεγονότων που καταλογίζονται στον οργανισμό παρέμβασης, το σχετικό κράτος μέλος θα πρέπει να καταβάλει αποζημιώσεις·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης σιτηρών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Με την επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος κανονισμού ο ισπανικός οργανισμός παρέμβασης προβαίνει, υπό τους όρους που καθορίζονται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2131/93, σε διαρκή δημοπρασία για την εξαγωγή σίκαλης που βρίσκεται στην κατοχή του.

⁽¹⁾ ΕΕ L 181 της 1. 7. 1992, σ. 21.⁽²⁾ ΕΕ L 318 της 27. 11. 1998, σ. 41.⁽³⁾ ΕΕ L 191 της 31. 7. 1993, σ. 76.⁽⁴⁾ ΕΕ L 293 της 16. 11. 1996, σ. 1.

1. Ο διαγωνισμός αφορά μέγιστη ποσότητα 26 271 τόνων σίκαλης για εξαγωγή προς όλες τις τρίτες χώρες.

2. Στο παράρτημα I αναφέρονται οι περιοχές στις οποίες είναι αποθηκευμένοι οι 26 271 τόνοι σίκαλης.

Άρθρο 3

1. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 16 τρίτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2131/93, η τιμή που πρέπει να καταβάλλεται για την εξαγωγή είναι αυτή που αναφέρεται στην προσφορά.

2. Για τις εξαγωγές που πραγματοποιούνται βάσει του παρόντος κανονισμού, δεν εφαρμόζεται καμία επιστροφή ή φόρος στην εξαγωγή, ούτε μηνιαία προσαύξηση.

3. Το άρθρο 8 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2131/93 δεν εφαρμόζεται.

Άρθρο 4

1. Τα πιστοποιητικά εξαγωγής έχουν ισχύ από την ημερομηνία έκδοσής τους κατά την έννοια του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2131/93 ως το τέλος του τέταρτου μήνα από την ημερομηνία αυτή.

2. Οι προσφορές που υποβάλλονται στο πλαίσιο του παρόντος διαγωνισμού δεν μπορούν να συνοδεύονται από αιτήσεις για την έκδοση πιστοποιητικών εξαγωγής που υποβάλλονται σύμφωνα με το άρθρο 44 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3719/88 της Επιτροπής⁽⁵⁾.*Άρθρο 5*

1. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 7 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2131/93, η προθεσμία για την υποβολή προσφορών για τον πρώτο μερικό διαγωνισμό λήγει στις 10 Δεκεμβρίου 1998, ώρα 9.00 (ώρα Βρυξελλών).

2. Η προθεσμία υποβολής προσφορών για τον επόμενο μερικό διαγωνισμό λήγει κάθε Πέμπτη, ώρα 9.00 (ώρα Βρυξελλών).

3. Η προθεσμία για τον τελευταίο μερικό διαγωνισμό λήγει στις 27 Μαΐου 1999, ώρα 9.00 (ώρα Βρυξελλών).

4. Οι προσφορές πρέπει να κατατεθούν στον ισπανικό οργανισμό παρέμβασης.

Άρθρο 6

1. Ο οργανισμός παρέμβασης, ο προβαίνων στην αποδεματοποίηση και, εφόσον το επιθυμεί ο υπερθεματιστής, προβαίνων, κατόπιν κοινής συμφωνίας, είτε πριν από την

⁽⁵⁾ ΕΕ L 331 της 2. 12. 1988, σ. 1.

έξοδο είτε κατά την έξοδο από την αποθήκη με επιλογή του υπερθεματιστή, σε δειγματοληψία επανελέγχου με συχνότητα τουλάχιστον μία δειγματοληψία ανά 500 τόνους και στην ανάλυση των δειγμάτων αυτών. Ο οργανισμός παρέμβασης δύναται να εκπροσωπείται από πληρεξούσιο, υπό τον όρο ότι αυτός δεν είναι ο προβαίνων στην αποθεματοποίηση.

Τα αποτελέσματα των αναλύσεων ανακοινώνονται αμέσως στην Επιτροπή σε περίπτωση αμφισβητήσεως.

Η δειγματοληψία επανελέγχου και η ανάλυση των δειγμάτων πραγματοποιούνται εντός της προθεσμίας επτά εργάσιμων ημερών από την ημερομηνία υποβολής της αίτησης του υπερθεματιστή ή εντός τριών εργάσιμων ημερών εάν η δειγματοληψία διενεργείται κατά την έξοδο από την αποθήκη. Εάν από το τελικό αποτέλεσμα των πραγματοποιηθεισών αναλύσεων επί των δειγμάτων προκύπτει ποιότητα:

α) ανώτερη από εκείνη που αναφέρεται στην προκήρυξη του διαγωνισμού, ο υπερθεματιστής θα πρέπει να αποδεχθεί την παρτίδα ως έχει·

β) ανώτερη από τα ελάχιστα χαρακτηριστικά που απαιτούνται στην παρέμβαση, αλλά κατώτερη από την ποιότητα που περιγράφεται στην προκήρυξη του διαγωνισμού, παραμένοντας εντός των ορίων μιας αποκλίσεως που μπορεί να φθάσει έως:

— 1 χιλιόγραμμα ανά εκατόλιτρο για το ειδικό βάρος, χωρίς ωστόσο να είναι κατώτερο από 68 χιλιόγραμμα ανά εκατόλιτρο,

— μια ποσοστιαία μονάδα για την περιεκτικότητα σε υγρασία,

— μισή ποσοστιαία μονάδα για τις προσμείξεις που αναφέρονται στα σημεία Β.2 και Β.4 αντιστοίχως του παραρτήματος του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 689/92 της Επιτροπής⁽¹⁾

και

— μισή ποσοστιαία μονάδα για τις προσμείξεις που αναφέρονται στο σημείο Β.5 του παραρτήματος του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 689/92, χωρίς ωστόσο να τροποποιηθούν τα ποσοστά που είναι αποδεκτά για τους βλαβερούς σπόρους και την αίρα,

ο υπερθεματιστής πρέπει να αποδεχθεί την παρτίδα ως έχει·

γ) ανώτερη από τα ελάχιστα χαρακτηριστικά που απαιτούνται στην παρέμβαση, αλλά κατώτερη από την ποιότητα που περιγράφεται στην προκήρυξη του διαγωνισμού και όταν διαπιστώνεται διαφορά πέραν της αποκλίσεως που αναφέρεται στο στοιχείο β) ο υπερθεματιστής μπορεί:

— είτε να αποδεχθεί την παρτίδα ως έχει,

— είτε να αρνηθεί να αναλάβει την εν λόγω παρτίδα. Εντούτοις, αποδεσμεύεται από όλες τις υποχρεώσεις για την εν λόγω παρτίδα, συμπεριλαμβανομένων των εγγυήσεων, μόνον αφού ενημερώσει αμέσως την Επιτροπή και τον οργανισμό παρέμβασης, σύμφωνα με το παράρτημα ΙΙ· ωστόσο, εάν ζητήσει από τον οργανισμό παρέμβασης να του προμηθεύσει άλλη παρτίδα σίκαλης παρέμβασης της προβλεπόμενης ποιότητας και χωρίς συμπληρωματικές δαπάνες, δεν αποδε-

σμεύεται η εγγύηση. Η αντικατάσταση της παρτίδας πρέπει να επέλθει εντός τριών ημερών το πολύ μετά την αίτηση του υπερθεματιστή. Ο υπερθεματιστής ενημερώνει αμέσως την Επιτροπή σχετικά σύμφωνα με το παράρτημα ΙΙ·

δ) κατώτερη από τα ελάχιστα απαιτούμενα χαρακτηριστικά στην παρέμβαση, ο υπερθεματιστής δεν μπορεί να παραλάβει την εν λόγω παρτίδα. Εντούτοις, αποδεσμεύεται από όλες τις υποχρεώσεις του όσον αφορά την εν λόγω παρτίδα, συμπεριλαμβανομένων των εν λόγω εγγυήσεων, μόνο εφόσον ενημερώσει αμέσως την Επιτροπή και τον οργανισμό παρέμβασης σύμφωνα με το παράρτημα ΙΙ. Ωστόσο, μπορεί να ζητήσει από τον οργανισμό παρέμβασης, να του προμηθεύσει άλλη παρτίδα σίκαλης παρέμβασης της προβλεπόμενης ποιότητας και χωρίς συμπληρωματικές δαπάνες· στην περίπτωση αυτή, η εγγύηση δεν αποδεσμεύεται. Η αντικατάσταση της παρτίδας θα πρέπει να επέλθει εντός τριών ημερών το πολύ μετά την αίτηση του υπερθεματιστή. Ο υπερθεματιστής ενημερώνει αμέσως την Επιτροπή σχετικά σύμφωνα με το παράρτημα ΙΙ.

2. Εντούτοις, εάν η σίκαλη εξαχθεί πριν από τα αποτελέσματα των αναλύσεων, όλοι οι κίνδυνοι αποθεματοποίησης βαρύνουν τον υπερθεματιστή από τη στιγμή της παραλαβής της παρτίδας, με την επιφύλαξη των δυνατοτήτων προσφυγής που έχει στη διάθεσή του ο υπερθεματιστής έναντι του προβαίνοντος στην αποθεματοποίηση.

3. Εάν εντός ενός μηνός το πολύ από την ημερομηνία υποβολής της αίτησης του υπερθεματιστή για αντικατάσταση και μετά από αλληπάλληλες αντικαταστάσεις, ο υπερθεματιστής δεν έχει λάβει παρτίδα αντικαταστάσεως της προβλεπόμενης ποιότητας, αποδεσμεύεται από όλες τις υποχρεώσεις του, συμπεριλαμβανομένων των εγγυήσεων, αφού ενημερώσει αμέσως την Επιτροπή και τον οργανισμό παρέμβασης σύμφωνα με το παράρτημα ΙΙ.

4. Οι σχετικές δαπάνες για τις δειγματοληψίες και τις αναλύσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1, εκτός από εκείνες κατά τις οποίες από το τελικό αποτέλεσμα των αναλύσεων προκύπτει ποιότητα κατώτερη από τα ελάχιστα χαρακτηριστικά που απαιτούνται στην παρέμβαση, αναλαμβάνονται από το ΕΓΤΠΕ εντός ορίου μιας αναλύσεως ανά 500 τόνους, εκτός από τις δαπάνες μεταφοράς από ένα σιλό στο άλλο. Οι δαπάνες μεταφοράς από ένα σιλό στο άλλο και οι δαπάνες των συμπληρωματικών αναλύσεων που ενδεχομένως ζητούνται από τον υπερθεματιστή επιβαρύνουν τον ίδιο.

Άρθρο 7

Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 12 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3002/92 της Επιτροπής⁽²⁾, τα έγγραφα τα σχετικά με την πώληση σίκαλης, σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό και ιδίως το πιστοποιητικό εξαγωγής, η διατακτική απόσυρσης που αναφέρεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3002/92, η δήλωση εξαγωγής και, ενδεχομένως, το αντίτυπο ελέγχου Τ 5, πρέπει να φέρουν τη μνεία:

⁽¹⁾ ΕΕ L 74 της 20. 3. 1992, σ. 18.

⁽²⁾ ΕΕ L 301 της 17. 10. 1992, σ. 17.

- Centeno de intervención sin aplicación de restitución ni gravamen, Reglamento (CE) n° 2618/98
- Rug fra intervention uden restitutionsydelse eller -afgift, forordning (EF) nr. 2618/98
- Interventionsroggen ohne Anwendung von Ausfuhrstattungen oder Ausfuhrabgaben, Verordnung (EG) Nr. 2618/98
- Σίκαλη παρέμβασης χωρίς εφαρμογή επιστροφής ή φόρου, κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2618/98
- Intervention rye without application of refund or tax, Regulation (EC) No 2618/98
- Seigle d'intervention ne donnant pas lieu à restitution ni taxe, règlement (CE) n° 2618/98
- Segala d'intervento senza applicazione di restituzione né di tassa, regolamento (CE) n. 2618/98
- Rogge uit interventie, zonder toepassing van restitutie of belasting, Verordening (EG) nr. 2618/98
- Centeio de intervenção sem aplicação de uma restituição ou imposição, Regulamento (CE) n° 2618/98
- Interventioruista, johon ei sovelleta vientitukea eikä vientimaksua, asetus (EY) N:o 2618/98
- Interventionsråg, utan tillämpning av bidrag eller avgift, förordning (EG) nr 2618/98.

Άρθρο 8

1. Η εγγύηση που έχει συσταθεί κατ' εφαρμογή του άρθρου 13 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2131/93 πρέπει να αποδεσμευθεί μόλις χορηγηθούν στους υπερθεματιστές τα πιστοποιητικά εξαγωγής.

2. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 17 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2131/93, η υποχρέωση εξαγωγής καλύπτεται από εγγύηση που το ποσό της είναι ίσο με τη διαφορά μεταξύ της τιμής παρέμβασης που ισχύει την ημέρα του διαγωνισμού και της τιμής που κατακυρώθηκε και δεν είναι, σε καμία περίπτωση, χαμηλότερη από 10 Ecu ανά τόνο. Το ήμισυ αυτού του ποσού συνιστάται κατά τη έκδοση του πιστοποιητικού και το υπόλοιπο πριν από την παραλαβή των σιτηρών.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 4 Δεκεμβρίου 1998.

Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 15 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3002/92:

- το τμήμα του ποσού αυτής της εγγύησης που έχει συσταθεί κατά την έκδοση πιστοποιητικού, αποδεσμεύεται εντός προθεσμίας 20 εργάσιμων ημερών από την ημερομηνία κατά την οποία ο υπερθεματιστής προσκομίζει την απόδειξη ότι το σιτηρό, του οποίου έχει γίνει η παραλαβή εγκατέλειψε το τελωνειακό έδαφος της Κοινότητας,
- το εναπομένον ποσό πρέπει να αποδεσμευθεί εντός προθεσμίας 15 εργάσιμων ημερών από την ημερομηνία κατά την οποία ο υπερθεματιστής προσκομίζει την απόδειξη που αναφέρεται στο άρθρο 17 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2131/93.

3. Εκτός ειδικής περιπτώσεως δεόντως αιτιολογημένης, κυρίως στην περίπτωση που κινείται διοικητική έρευνα, κάθε αποδέσμευση των εγγυήσεων που προβλέπονται στο παρόν άρθρο, η οποία πραγματοποιείται εκτός των προθεσμιών που αναφέρονται στο εν λόγω άρθρο, θα αποτελέσει αντικείμενο αποζημίωσης εκ μέρους του κράτους μέλους ίσης προς 0,015 Ecu ανά 10 τόνους και ανά ημέρα καθυστέρησης.

Η αποζημίωση δεν αναλαμβάνεται από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ).

Άρθρο 9

Ο ισπανικός οργανισμός παρέμβασης κοινοποιεί στην Επιτροπή, το αργότερο δύο ώρες μετά τη λήξη της προθεσμίας για την υποβολή των προσφορών, τις παραληφθείσες προσφορές, οι οποίες πρέπει να διαβιβάζονται σύμφωνα με το πρόγραμμα που αναφέρεται στο παράρτημα III, και στους αριθμούς κλήσεως που αναφέρονται στο παράρτημα IV.

Άρθρο 10

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

(σε τόνους)

Τόπος αποθήκευσης	Ποσότητα
Albacete	241
Palencia	23 562
La Rioja	206
Soria	2 262

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Ανακοίνωση απόρριψης παρτίδων στο πλαίσιο διαρκούς διαγωνισμού για την εξαγωγή σίκαλης που βρίσκεται στην κατοχή του ισπανικού οργανισμού παρέμβασης

[Άρθρο 6 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2618/98]

- Όνομα του υποβάλλοντος την προσφορά στον οποίο κατακυρώθηκε ο διαγωνισμός:
- Ημερομηνία του διαγωνισμού:
- Ημερομηνία απόρριψης της παρτίδας εκ μέρους εκείνου στον οποίο κατακυρώθηκε ο διαγωνισμός:

Αριθμός παρτίδας	Ποσότητα σε τόνους	Διεύθυνση του σιλό	Αιτιολόγηση αρνήσεως αναλήψεως
			<ul style="list-style-type: none"> — Ελάχιστο ειδικό βάρος (kg/hl) — % θραυσμένοι σπόροι — % διάφορες ξένες προσμείξεις (Schwarzbesatz) — % στοιχεία βασικών σιτηρών που δεν είναι αμέμπτου ποιότητας — Άλλα

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

Διαρκής διαγωνισμός για την εξαγωγή σίκαλης που βρίσκεται στην κατοχή του ισπανικού οργανισμού παρέμβασης

(Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2618/98)

1	2	3	4	5	6	7
Αύξων αριθμός των υποβαλλόντων προσφορά	Αριθμός παρτίδας	Ποσότητα σε τόνους	Τιμή προσφοράς (σε Ecu/τόνο) (!)	Προσαυξήσεις (+) και μειώσεις (-) (σε Ecu/τόνο) (π.υ)	Εμπορικές δαπάνες (σε Ecu/τόνο)	Προορισμός
1						
2						
3						
κ.λπ.						

(!) Η τιμή αυτή περιλαμβάνει τις προσαυξήσεις ή τις μειώσεις σχετικά με την παρτίδα την οποία αφορά η υποβολή της προσφοράς.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙV

Οι αριθμοί κλήσεως που μπορείτε να χρησιμοποιήσετε στις Βρυξέλλες είναι ΓΔ VI/C/1:

- Τέλεφαξ: 296 49 56
295 25 15.
- Τέλεξ: 22037 AGREC B
22070 AGREC B (ελληνικοί χαρακτήρες).

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2619/98 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 4ης Δεκεμβρίου 1998

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2042/98 για τους ειδικούς όρους χορηγήσεως ενισχύσεων στην ιδιωτική αποθεματοποίηση στον τομέα του χοιρείου κρέατος

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2759/75 του Συμβουλίου, της 29ης Οκτωβρίου 1975, περί κοινής οργάνωσης της αγοράς στον τομέα του χοιρείου κρέατος⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3290/94⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 4 παράγραφος 6 και το άρθρο 5 παράγραφος 4,

Εκτιμώντας:

ότι με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2042/98 της Επιτροπής⁽³⁾ υποχρεώνονται οι επιχειρηματίες να εξάγουν τα προϊόντα για τα οποία υπάρχει σύμβαση αποθηκείωσης μετά την αφαίρεσή τους από το απόθεμα· ότι με την διάταξη αυτή μειώνεται αισθητά η ελαστικότητα του καθεστώτος στηρίζεως και, κατά συνέπεια, το ενδιαφέρον των επιχειρηματιών γι' αυτό· ότι πρέπει, συνεπώς, να καταργηθεί η διάταξη αυτή·

ότι πρέπει να εφαρμοσθεί ο παρών κανονισμός από την αρχή της περιόδου υποβολής των αιτήσεων συμβάσεων, δηλαδή την 28η Σεπτεμβρίου 1998, προκειμένου να διασφα-

λισθεί ίση μεταχείριση όλων των επιχειρηματιών που συμμετέχουν στο καθεστώς των ενισχύσεων στην ιδιωτική αποθεματοποίηση·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης χοιρείου κρέατος,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2042/98, οι παράγραφοι 2 και 3 διαγράφονται και η παράγραφος 4 γίνεται παράγραφος 2.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Εφαρμόζεται από τις 28 Σεπτεμβρίου 1998.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 4 Δεκεμβρίου 1998.

Για την Επιτροπή
Franz FISCHLER
Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 282 της 1. 11. 1975, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 349 της 31. 12. 1994, σ. 105.

⁽³⁾ ΕΕ L 263 της 26. 9. 1998, σ. 12.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2620/98 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 4ης Δεκεμβρίου 1998

για τον καθορισμό, για το έτος 1999, των λεπτομερειών εφαρμογής του καθεστώτος εισαγωγής όσον αφορά ορισμένα προϊόντα του τομέα του βοείου κρέατος που προβλέπονται από την απόφαση 97/831/ΕΚ του Συμβουλίου

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

την απόφαση 97/831/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 1997, όσον αφορά την σύναψη συμβάσεως συνεργασίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας⁽¹⁾,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 77/98 του Συμβουλίου, της 9ης Ιανουαρίου 1998, σχετικά με ορισμένες λεπτομέρειες εφαρμογής της συμφωνίας συνεργασίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 1,

Εκτιμώντας:

ότι στο άρθρο 15 παράγραφος 2 της συμφωνίας συνεργασίας που επισυνάπτεται στην απόφαση 97/831/ΕΚ έχει προβλεφθεί για το 1999 δασμολογική ποσόστωση 1 650 τόνων των προϊόντων που αναφέρονται στο παράρτημα Ε της συμφωνίας, εκφρασμένου σε βάρος σφαγίου· ότι πρέπει να θεσπιστούν οι λεπτομέρειες εφαρμογής της εν λόγω ποσόστωσης·

ότι, για να είναι δυνατή η ελαστική εφαρμογή της ποσόστωσης αυτής, πρέπει να προβλεφθεί ένα καθεστώς αιτήσεων που θα αφορούν επί των δικαιωμάτων εισαγωγής· ότι βάσει των δικαιωμάτων αυτών ο επιχειρηματίας δύναται καθόλη τη διάρκεια του έτους 1999 να ζητά πιστοποιητικά εισαγωγής σε εφαρμογή του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3719/88 της Επιτροπής, της 16ης Νοεμβρίου 1998, περί κοινών λεπτομερειών εφαρμογής του καθεστώτος των πιστοποιητικών εισαγωγής, εξαγωγής και προκαθορισμού για τα γεωργικά προϊόντα⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1044/98⁽⁴⁾, και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1445/95 της Επιτροπής, της 26ης Ιουνίου 1995, περί λεπτομερειών εφαρμογής του καθεστώτος των πιστοποιητικών εισαγωγής και εξαγωγής στον τομέα του βοείου κρέατος και για κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2377/80⁽⁵⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2365/98⁽⁶⁾, που υπόκειται σε ορισμένες συμπληρωματικές προβλέψεις·

ότι, δεδομένου ότι τα εν λόγω καθεστάτα εμπεριέχουν τον κίνδυνο της κερδοσκοπίας στον τομέα του βοείου κρέατος, πρέπει να καθοριστούν ακριβείς όροι για την πρόσβαση των

εμπορευμάτων στα εν λόγω καθεστάτα· ότι ο έλεγχος των όρων αυτών απαιτεί η αίτηση να υποβάλλεται στο κράτος μέλος στο οποίο ο εισαγόμενος είναι εγγεγραμμένος στο μητρώο του ΦΠΑ·

ότι για τον ορθό έλεγχο της καταγωγής των προϊόντων πρέπει να απαιτείται η υποβολή είτε ενός πιστοποιητικού κυκλοφορίας EUR. 1 είτε μία δήλωση επί του τιμολογίου σύμφωνα με τις διατάξεις του πρωτοκόλλου αριθ. 2 της συμφωνίας συνεργασίας·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης βοείου κρέατος,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

1. Για την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου έως 31 Δεκεμβρίου 1999 ανοίγεται δασμολογική ποσόστωση 1 650 τόνων ορισμένων προϊόντων του τομέα του βοείου κρέατος, εκφρασμένων σε βάρος σφαγίου, καταγωγής Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας.

Η ποσόστωση αυτή φέρει τον αύξοντα αριθμό 09.4505.

2. Η εισαγωγή στο πλαίσιο της ποσοστάσεως που αναφέρεται στην παράγραφο 1 επιφυλάσσεται σε ορισμένα ζωντανά ζώα και ορισμένα κρέατα που υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ:

— ex 0102 90 51, ex 0102 90 59, ex 0102 90 71 και ex 0102 90 79,
— ex 0201 10 00,
— ex 0201 20 20,
— ex 0201 20 30,
— ex 0201 20 50,

που αναφέρονται στο παράρτημα Ε της οδηγίας 97/831/ΕΚ.

3. Για τον καταλογισμό στην ποσόστωση αυτή, 100 χιλιόγραμμα ζωντανού βάρους ισοδυναμούν με 50 χιλιόγραμμα βάρους σφαγίου.

4. Ο τελωνειακός δασμός ad valorem και τα ειδικά ποσά των δασμών που καθορίζονται στο κοινό δασμολόγιο (ΚΔ) μειώνονται κατά 80 % για τα προϊόντα που εισάγονται στο πλαίσιο της ποσοστάσεως αυτής.

⁽¹⁾ ΕΕ L 348 της 18. 12. 1997, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 8 της 14. 1. 1998, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ L 331 της 2. 12. 1988, σ. 1.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 149 της 20. 5. 1998, σ. 11.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 143 της 27. 6. 1995, σ. 35.

⁽⁶⁾ ΕΕ L 293 της 31. 10. 1998, σ. 49.

Άρθρο 2

Για να επωφεληθεί του καθεστώτος εισαγωγής που αναφέρεται στο άρθρο 1, ο αιτών δικαίωμα εισαγωγής πρέπει να είναι φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο, κατά τη στιγμή της υποβολής της αιτήσεως, πρέπει να αποδείξει, προς ικανοποίηση των αρμόδιων αρχών του συγκεκριμένου κράτους μέλους, ότι έχει ασκήσει κατά τη διάρκεια των τελευταίων δώδεκα μηνών μία τουλάχιστον φορά εμπορική δραστηριότητα στις συναλλαγές βοείου κρέατος με τρίτες χώρες· ο αιτών πρέπει επίσης να είναι εγγεγραμμένος σε ένα εθνικό μητρώο ΦΠΑ.

Άρθρο 3

1. Η αίτηση χορηγήσεων δικαιωμάτων εισαγωγής μπορεί να υποβληθεί μόνο στο κράτος μέλος στο οποίο ο αιτών είναι εγγεγραμμένος κατά την έννοια του άρθρου 2.

2. Η αίτηση χορηγήσεως δικαιωμάτων εισαγωγής πρέπει να αφορά ελάχιστη ποσότητα 15 τόνων σε βάρος σφαγίου χωρίς να υπερβαίνει τη συνολική ποσότητα της ποσοστάσεως.

3. Μια αίτηση χορηγήσεως δικαιωμάτων εισαγωγής μπορεί να υποβληθεί από τις 4 έως τις 8 Ιανουαρίου 1999.

4. Μία μόνον αίτηση μπορεί να υποβληθεί από τον ίδιο ενδιαφερόμενο. Σε περίπτωση υποβολής από τον ίδιο ενδιαφερόμενο περισσότερων αιτήσεων, όλες οι αιτήσεις απορρίπτονται.

5. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή, το αργότερο στις 15 Ιανουαρίου 1999, τις υποβληθείσες αιτήσεις. Στην ανακοίνωση αυτή πρέπει να περιλαμβάνεται ο κατάλογος των αιτούντων και οι ζητηθείσες ποσότητες.

Όλες οι ανακοινώσεις, συμπεριλαμβανομένης της ανακοινώσεως «καμία», πραγματοποιούνται με τέλεξ ή τηλεφωτοαντίγραφο χρησιμοποιώντας, στην περίπτωση κατά την οποία οι αιτήσεις έχουν κατατεθεί, το έντυπο που περιλαμβάνεται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 4

Η Επιτροπή αποφασίζει σε ποιο βαθμό μπορεί να δοθεί συνέχεια στις αιτήσεις. Εάν οι ποσότητες τις οποίες αφορούν οι αιτήσεις υπερβαίνουν τις διαθέσιμες ποσότητες, η Επιτροπή καθορίζει ενιαίο ποσοστό μείωσης των ποσοτήτων που έχουν ζητηθεί.

Άρθρο 5

1. Η εισαγωγή των ποσοτήτων που έχουν κατακυρωθεί εξαρτάται από την προσκόμιση ενός ή περισσότερων πιστοποιητικών εισαγωγής.

Με την επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος κανονισμού, εφαρμόζονται οι διατάξεις των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 3719/88 και (ΕΚ) αριθ. 1445/95.

2. Η αίτηση χορηγήσεως πιστοποιητικού μπορεί να κατατεθεί μόνο στο κράτος μέλος στο οποίο ο επιχειρηματίας έχει ζητήσει τα δικαιώματα εισαγωγής.

3. Στην αίτηση χορηγήσεως του πιστοποιητικού και στο πιστοποιητικό πρέπει να περιλαμβάνονται οι ακόλουθες ενδείξεις:

α) στη θέση 8, η ένδειξη της Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας· το πιστοποιητικό δημιουργεί την υποχρέωση εισαγωγής από τη χώρα αυτή·

β) στη θέση 17 εκτός από τον αριθμό των ζώων, το σχετικό ζωντανό βάρος, το οποίο θα πρέπει να αντιστοιχεί σε μέρος ή στο σύνολο των δικαιωμάτων εισαγωγής που έχουν χορηγηθεί στον επιχειρηματία·

γ) στη θέση 20, ο αύξων αριθμός 09.4505, καθώς και μία τουλάχιστον από τις ακόλουθες ενδείξεις:

— Reglamento (CE) n° 2620/98

— Forordning (EF) nr. 2620/98

— Verordnung (EG) Nr. 2620/98

— Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2620/98

— Regulation (EC) No 2620/98

— Règlement (CE) n° 2620/98

— Regolamento (CE) n. 2620/98

— Verordening (EG) nr. 2620/98

— Regulamento (CE) n° 2620/98

— Asetus (EY) N:o 2620/98

— Förordning (EG) nr 2620/98.

4. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1445/95, τα πιστοποιητικά εισαγωγής που έχουν συνταχθεί σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό ισχύουν έως τις 31 Δεκεμβρίου 1999.

5. Τα εκδιδόμενα πιστοποιητικά ισχύουν σε ολόκληρη την Κοινότητα.

Άρθρο 6

Τα προϊόντα επωφελούνται των δασμών που αναφέρονται στο άρθρο 1 μετά από προσκόμιση είτε ενός πιστοποιητικού κυκλοφορίας EUR. 1 που εκδίδεται από τη χώρα εξαγωγής, σύμφωνα με τις διατάξεις του πρωτοκόλλου αριθ. 2 που επισυνάπτεται στη συμφωνία συνεργασίας, είτε μιας δηλώσεως επί τιμολογίου η οποία συντάσσεται από τον εξαγωγέα σύμφωνα με τις διατάξεις του εν λόγω πρωτοκόλλου.

Άρθρο 7

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 1999.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 4 Δεκεμβρίου 1998.

Για την Επιτροπή
Franz FISCHLER
Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Φαξ αριθ.: (32-2) 296 60 27 / 295 36 13

Εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2620/98

Αύξων αριθ. 09.4505

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

ΓΔ VI/Δ.2 — ΤΟΜΕΑΣ ΒΟΕΙΟΥ ΚΡΕΑΤΟΣ

ΑΙΤΗΣΗ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ

Ημερομηνία: Περίοδος:

Κράτος μέλος:

Αριθμός του αιτούντος (¹)	Αιτών (όνομα και διεύθυνση)	Ποσότητες
Σύνολο		

Κράτος μέλος: φαξ αριθ.:

τηλέφωνο αριθ.:

(¹) Αύξουσα αρίθμηση.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2621/98 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 4ης Δεκεμβρίου 1998

για τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 388/92 για λεπτομέρειες εφαρμογής του ειδικού καθεστώτος για τον εφοδιασμό σε προϊόντα σιτηρών των γαλλικών υπερποντίων διαμερισμάτων (ΓΥΔ) και για καθορισμό του προβλεπόμενου ισοζυγίου εφοδιασμού

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3763/91 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 1991, για τη θέσπιση ειδικών μέτρων σχετικά με ορισμένα προϊόντα υπέρ των γαλλικών υπερποντίων διαμερισμάτων⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2598/95⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 2 παράγραφος 6,

Εκτιμώντας:

ότι οι ποσότητες των προϊόντων που επωφελούνται του ειδικού καθεστώτος εφοδιασμού καθορίζονται στο πλαίσιο των προβλέψεων που καθορίζονται περιοδικώς και αναθεωρούνται συναρτήσει των δασικών αναγκών της αγοράς και λαμβάνοντας υπόψη τις τοπικές παραγωγές και τα παραδοσιακά ρεύματα συναλλαγών·

ότι, για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3763/91, ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 388/92 της Επιτροπής⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1959/98⁽⁴⁾, έχει καθορί-

σει, για το 1998, το προβλεπόμενο ισοζύγιο εφοδιασμού σε προϊόντα σιτηρών για τα ΓΥΔ· ότι πρέπει να καθοριστεί το προβλεπόμενο ισοζύγιο εφοδιασμού για το 1999· ότι πρέπει, συνεπώς, να τροποποιηθεί ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 388/92·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης σιτηρών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Το παράρτημα του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 388/92 αντικαθίσταται από το παράρτημα του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 1999.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 4 Δεκεμβρίου 1998.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 356 της 24. 12. 1991, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 267 της 9. 11. 1995, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ L 43 της 19. 2. 1992, σ. 16.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 254 της 16. 9. 1998, σ. 11.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Ισοζύγιο εφοδιασμού των ΓΥΔ σε σιτηρά (1999)

(σε τόνους)

Σιτηρά που κατάγονται από τρίτες χώρες (ΑΚΕ/αναπτυγμένες χώρες) ή από την ΕΚ	Μαλακός σίτος	Σκληρός σίτος	Κριθή	Αραβόσιτος	Πλιγούρια και σιμιγδάλια σκληρού σίτου	Βύνη κριθαριού
Γουαδελούπη	60 000	—	1 000	16 000	—	100
Μαρτινίκα	1 500	—	1 000	22 000	1 000	500
Γουιάνα	200	—	300	1 500	—	—
Ρεϊνιόν	28 000	—	15 000	100 000	—	3 000
Σύνολο	89 700	—	17 300	139 500	1 000	3 600
Σύνολο	251 100»					

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2622/98 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 4ης Δεκεμβρίου 1998

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1710/95 σχετικά με τις λεπτομέρειες εισαγωγής ορισμένων προϊόντων του τομέα των σιτηρών που προέρχονται από ορισμένες χώρες

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3290/94 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1994, σχετικά με τις προσαρμογές και τα μεταβατικά μέτρα στον τομέα της γεωργίας που είναι αναγκαία για την εφαρμογή των συμφωνιών οι οποίες έχουν συναφθεί στο πλαίσιο των πολυμερών εμπορικών διαπραγματεύσεων του Γύρου της Ουρουγουάης⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1340/98⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 3 παράγραφος 1,

Εκτιμώντας:

ότι ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1710/95 της Επιτροπής⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1616/98⁽⁴⁾, καθόρισε τα μεταβατικά μέτρα, μέχρι τις 30 Ιουνίου 1999, για τα ειδικά καθεστώτα για την εισαγωγή πιτούρων εν γένει και άλλων υπολειμμάτων από το κοσκίνισμα, το άλεσμα ή άλλες κατεργασίες των σιτηρών, προέλευσης Αλγερίας, Μαρόκου και Αιγύπτου, για την εφαρμογή της συμφωνίας για τη γεωργία που έχει συναφθεί στο πλαίσιο των πολυμερών εμπορικών διαπραγματεύσεων του Γύρου της Ουρουγουάης:

ότι, σύμφωνα με τη συμφωνία συνεργασίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Αραβικής Δημοκρατίας της Αιγύπτου⁽⁵⁾, υπό τον όρο η εν λόγω χώρα λαμβάνει δασμό κατά την εξαγωγή, προβλέπεται μείωση του κινητού στοιχείου της εισφοράς κατά την εισαγωγή για τα πίτουρα εν γένει και τα άλλα υπολείμματα από το κοσκίνισμα, το άλεσμα ή άλλες κατεργασίες των σιτηρών της διάκρισης 23.02Α του κοινού δασμολογίου: ότι η εν λόγω διάκριση περιλαμβάνει, εκτός από τους κωδικούς ΣΟ 2302 30 10 μέχρι

2302 40 90, τους κωδικούς ΣΟ 2302 10 10, 2302 10 90, 2302 20 10 και 2302 20 90: ότι, κατά λάθος, οι εν λόγω τελευταίοι κωδικοί δεν αναφέρονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1710/95: ότι, επομένως, πρέπει να τροποποιηθεί ο εν λόγω κανονισμός:

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης σιτηρών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Στο άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1710/95, η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Οι δασμοί που εφαρμόζονται κατά την εισαγωγή στην Κοινότητα πιτούρων και άλλων υπολειμμάτων από το κοσκίνισμα, το άλεσμα ή άλλες κατεργασίες ορισμένων σιτηρών που υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ 2302 30 10 έως 2302 40 90, προέλευσης Αλγερίας και Μαρόκου, και στους κωδικούς ΣΟ 2302 10 10, 2302 10 90, 2302 20 10, 2302 20 90 και 2302 30 10 έως 2302 40 90, προέλευσης Αιγύπτου, ισούνται με το 40 % των ποσών που καθορίζονται στο κοινό δασμολόγιο.»

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Εφαρμόζεται από την 1η Ιουλίου 1995.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 4 Δεκεμβρίου 1998.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής⁽¹⁾ ΕΕ L 349 της 31. 12. 1994, σ. 105.⁽²⁾ ΕΕ L 184 της 27. 6. 1998, σ. 1.⁽³⁾ ΕΕ L 163 της 14. 7. 1995, σ. 1.⁽⁴⁾ ΕΕ L 209 της 25. 7. 1998, σ. 31.⁽⁵⁾ ΕΕ L 266 της 27. 9. 1978, σ. 1.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2623/98 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 4ης Δεκεμβρίου 1998

για τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1555/96 περί λεπτομερειών εφαρμογής του καθεστώτος σχετικά με την εφαρμογή των πρόσθετων δασμών κατά την εισαγωγή, στον τομέα των οπωροκηπευτικών, και για κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1556/96

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2200/96 του Συμβουλίου, της 28ης Οκτωβρίου 1996, για την κοινή οργάνωση των αγορών στον τομέα των οπωροκηπευτικών⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2520/97 της Επιτροπής⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 31 παράγραφος 2 και το άρθρο 33 παράγραφος 4,

Εκτιμώντας:

ότι ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1555/96 της Επιτροπής⁽³⁾ προβλέπει την επιτήρηση της εισαγωγής των προϊόντων τα οποία αναφέρονται στο παράρτημά του· ότι αυτή η επιτήρηση βασίζεται στα πιστοποιητικά εισαγωγής τα οποία εκδίδονται στο πλαίσιο του καθεστώτος που έχει καθιερωθεί με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1556/96 της Επιτροπής⁽⁴⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2306/98⁽⁵⁾· ότι το καθεστώς αυτό έχει θεσπιστεί με την επιφύλαξη της αντικατάστασής του από μια ταχεία και μηχανογραφημένη διαδικασία καταγραφής των εισαγωγών, μόλις η διαδικασία αυτή θα μπορέσει, από νομική και πρακτική άποψη, να υλοποιηθεί· ότι μια τέτοια διαδικασία έχει αποτελέσει, επιτυχώς, αντικείμενο δοκιμής·

ότι πρέπει επομένως να επεκταθεί, στα προϊόντα τα οποία αναφέρονται στο παράρτημα του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1555/96, η επιτήρηση των εισαγωγών που προβλέπεται από το άρθρο 308δ του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα⁽⁶⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1677/98⁽⁷⁾· ότι, για την απρόσκοπτη λειτουργία του καθεστώτος των πρόσθετων δασμών, η κοινοποίηση των δεδομένων στην Επιτροπή πρέπει να πραγματοποιείται σε εβδομαδιαία βάση· ότι πρέπει επίσης να θεσπιστούν οι διατάξεις οι οποίες θα επιτρέπουν στα κράτη μέλη να λαμβάνουν, κατά τη θέση σε ελεύθερη πρακτική των εν λόγω προϊόντων στα πλαίσια των απλουστευμένων διαδικασιών οι οποίες προβλέπονται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2454/93, τα δεδομένα τα οποία είναι απαραίτητα για την επιτήρηση αυτών των εισαγωγών· ότι η θέσπιση αυτής της επιτήρησης επιτρέπει την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1556/96, από την 1η Δεκεμβρίου 1998, και συνεπάγεται τη σχετική προσαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1555/96·

ότι το άρθρο 5 παράγραφος 4 της συμφωνίας για τη γεωργία⁽⁸⁾ προβλέπει τα κριτήρια για τον καθορισμό των επιπέδων ενεργοποίησης των πρόσθετων δασμών· ότι το άρθρο 5 παράγραφος 6 της εν λόγω συμφωνίας επιτρέπει τον καθορισμό των περιόδων ενεργοποίησης σε συνάρτηση με τα χαρακτηριστικά των φθαρτών («ευπαθών») και εποχιακών προϊόντων· ότι, κατ' εφαρμογή αυτών των κριτηρίων, τα επίπεδα ενεργοποίησης των πρόσθετων δασμών πρέπει να καθορίζονται όπως αναφέρεται στο παράρτημα του παρόντος κανονισμού·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης νωπών οπωροκηπευτικών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1555/96 τροποποιείται ως εξής:

1. Το άρθρο 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 1

1. Οι πρόσθετοι δασμοί κατά την εισαγωγή που αναφέρονται στο άρθρο 33 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96 του Συμβουλίου^(*), οι οποίοι ονομάζονται εφεξής «πρόσθετοι δασμοί» μπορούν να επιβάλλονται για τα προϊόντα και τη διάρκεια των χρονικών περιόδων που αναφέρονται στο παράρτημα, υπό τους όρους οι οποίοι προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό.

2. Τα επίπεδα ενεργοποίησης των πρόσθετων δασμών αναφέρονται στο παράρτημα.

(*) ΕΕ L 297 της 21. 11. 1996, σ. 1.»

2. Το άρθρο 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 2

1. Για έκαστο εκ των προϊόντων τα οποία αναφέρονται στο παράρτημα και κατά τη διάρκεια των αναφερόμενων χρονικών περιόδων, τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή, λεπτομερώς, τις ποσότητες οι οποίες έχουν τεθεί σε ελεύθερη πρακτική, σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 308δ του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2454/93 της Επιτροπής^(*) για την επιτήρηση των προτιμησιακών εισαγωγών.

Αυτές οι κοινοποιήσεις πραγματοποιούνται το αργότερο στις 12 το μεσημέρι (ώρα Βρυξελλών) κάθε Τετάρτη, για τις ποσότητες οι οποίες έχουν τεθεί σε ελεύθερη πρακτική κατά τη διάρκεια της προηγούμενης εβδομάδας.

(*) ΕΕ L 336 της 23. 12. 1994, σ. 22.

(1) ΕΕ L 297 της 21. 11. 1996, σ. 1.

(2) ΕΕ L 346 της 17. 12. 1997, σ. 41.

(3) ΕΕ L 193 της 3. 8. 1996, σ. 1.

(4) ΕΕ L 193 της 3. 8. 1996, σ. 5.

(5) ΕΕ L 288 της 27. 10. 1998, σ. 7.

(6) ΕΕ L 253 της 11. 10. 1993, σ. 1.

(7) ΕΕ L 212 της 30. 7. 1998, σ. 18.

2. Οι διασαφήσεις για τη θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία των προϊόντων που καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό, και τις οποίες οι τελωνειακές αρχές δύνανται να αποδεχθούν, μετά από αίτηση του διασαφιστή, χωρίς να αναγράφονται σ' αυτές ορισμένα από τα στοιχεία που αναφέρονται στο παράρτημα 37 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2454/93, πρέπει να περιλαμβάνουν, πέραν από τα στοιχεία που αναφέρονται στο άρθρο 254 του ως άνω κανονισμού, και την αναγραφή της καθαρής μάζας (σε kg) των εν λόγω προϊόντων.

Εφόσον χρησιμοποιείται η διαδικασία απλουστευμένης διασάφησης, που αναφέρεται στο άρθρο 260 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2454/93, για τη θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία των προϊόντων που καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό, οι απλουστευμένες διασαφήσεις πρέπει να περιλαμβάνουν, πέραν από τα άλλα στοιχεία που απαιτούνται, και την αναγραφή της καθαρής μάζας (σε kg) των εν λόγω προϊόντων.

Εφόσον χρησιμοποιείται η διαδικασία εκτελωνισμού στον προσδιοριζόμενο από τον εισαγωγέα τόπο, που αναφέρεται στο άρθρο 263 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2454/93, για τη θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία προϊόντων που καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό, η γνωστοποίηση στις τελωνειακές αρχές που αναφέρεται στο άρθρο 266 παράγραφος 1 του ως άνω κανονισμού πρέπει να περιλαμβάνει όλα τα απαραίτητα στοιχεία για τον προσδιορισμό της ταυτότητας των εμπορευμάτων, καθώς επίσης και την αναγραφή της καθαρής μάζας (σε kg) των εν λόγω προϊόντων.

Το άρθρο 266 παράγραφος 2 στοιχείο β) δεν εφαρμόζεται στις εισαγωγές των προϊόντων που καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό.

(*) ΕΕ L 253 της 11. 10. 1993, σ. 1.»

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 4 Δεκεμβρίου 1998.

3. Το άρθρο 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 3

1. Μόλις, για ένα από τα προϊόντα και για μια από τις χρονικές περιόδους που προβλέπονται στο παράρτημα, διαπιστώνεται ότι οι ποσότητες οι οποίες έχουν τεθεί σε ελεύθερη πρακτική υπερβαίνουν το αντίστοιχο επίπεδο ενεργοποίησης, ένας πρόσθετος δασμός επιβάλλεται από την Επιτροπή.

2. Ο πρόσθετος δασμός επιβάλλεται για τις ποσότητες οι οποίες τίθενται σε ελεύθερη πρακτική μετά από την ημερομηνία εφαρμογής του εν λόγω δασμού, υπό την προϋπόθεση ότι:

— η δασμολογική τους κατάταξη, που πραγματοποιείται σύμφωνα με το άρθρο 5, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3223/94, συνεπάγεται την εφαρμογή των μέγιστων ειδικών δασμών κατά την εισαγωγή οι οποίοι εφαρμόζονται στις εισαγωγές της σχετικής καταγωγής,

— η εισαγωγή πραγματοποιείται κατά τη διάρκεια της περιόδου εφαρμογής του πρόσθετου δασμού.»

4. Το παράρτημα αντικαθίσταται από το παράρτημα του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 2

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1556/96 καταργείται.

Άρθρο 3

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα μετά από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Εφαρμόζεται από την 1η Δεκεμβρίου 1998.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Με την επιφύλαξη των κανόνων ερμηνείας του συνδυασμένου ονοματολογίου, η ονομασία και των εμπορευμάτων θεωρείται ότι έχει μόνο ενδεικτική αξία. Το πεδίο εφαρμογής των προσθέτων δασμών καθορίζεται, στο πλαίσιο αυτού του παραρτήματος, από το περιεχόμενο των κωδικών ΣΟ, όπως έχουν κατά τη στιγμή της έγκρισης του παρόντος κανονισμού. Σε περίπτωση που η ένδειξη "ex" εμφανίζεται μπρος από τον κωδικό ΣΟ, το πεδίο εφαρμογής των προσθέτων δασμών καθορίζεται ταυτοχρόνως και από το περιεχόμενο του κωδικού ΣΟ, και από τη διάρκεια της αντίστοιχης περιόδου εφαρμογής.

Αύξων αριθμός	Κωδικός ΣΟ	Περιγραφή εμπορευμάτων	Περίοδοι εφαρμογής	Επίπεδα ενεργοποίησης (σε τόνους)
78.0015	ex 0702 00 00	Τομάτες	— από 1ης Οκτωβρίου έως 31 Μαρτίου	164 102
78.0020			— από 1ης Απριλίου έως 30 Σεπτεμβρίου	15 622
78.0065	ex 0707 00 05	Αγγούρια	— από 1ης Μαΐου έως 31 Οκτωβρίου	16 028
78.0075			— από 1ης Νοεμβρίου έως 30 Απριλίου	3 865
78.0085	ex 0709 10 00	Αγγινάρες	— από 1ης Νοεμβρίου έως 30 Ιουνίου	1 180
78.0100	0709 90 70	Κολοκυθάκια	— από 1ης Ιανουαρίου έως 31 Δεκεμβρίου	45 160
78.0110	ex 0805 10 10 ex 0805 10 30 ex 0805 10 50	Πορτοκάλια	— από 1ης Δεκεμβρίου έως 31 Μαΐου	465 695
78.0120	ex 0805 20 10	Κλημεντίνες	— από 1ης Νοεμβρίου έως τέλος Φεβρουαρίου	218 217
78.0130	ex 0805 20 30 ex 0805 20 50 ex 0805 20 70 ex 0805 20 90	Μανταρίνια (συμπεριλαμβανομένων των ταγγερινών και των σατσούμας) wilkings και υβρίδια ομοειδή των εσπεριδοειδών	— από 1ης Νοεμβρίου έως τέλος Φεβρουαρίου	114 194
78.0155	ex 0805 30 10	Λεμόνια	— από 1ης Ιουνίου έως 31 Δεκεμβρίου	285 329
78.0160			— από 1ης Ιανουαρίου έως 31 Μαΐου	24 448
78.0170	ex 0806 10 10	Επιτραπέζια σταφύλια	— από 21ης Ιουλίου έως 20 Νοεμβρίου	190 422
78.0180	ex 0808 10 20 ex 0808 10 50 ex 0808 10 90	Μήλα	— από 1ης Σεπτεμβρίου έως 31 Δεκεμβρίου	395 887
78.0190			— από 1ης Ιανουαρίου έως 31 Μαρτίου	51 279
78.0200			— από 1ης Απριλίου έως 31 Αυγούστου	575 829
78.0220	ex 0808 20 50	Αχλάδια	— από 1ης Ιανουαρίου έως 30 Απριλίου	155 487
78.0235			— από 1ης Ιουλίου έως 31 Δεκεμβρίου	202 569
78.0250	ex 0809 10 00	Βερίκοκα	— από 1ης Ιουνίου έως 31 Ιουλίου	2 432
78.0260	ex 0809 20	Κεράσια	— από 21 Μαΐου έως 10 Αυγούστου	108 193
78.0270	ex 0809 30	Ροδάκινα συμπεριλαμβανομένων των brugnons και των νεκταρινιών	— από 11 Ιουνίου έως 30 Σεπτεμβρίου	1 166
78.0280	ex 0809 40 05	Δαμάσκηνα	— από 11 Ιουνίου έως 30 Σεπτεμβρίου	112 005»

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2624/98 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 3ης Δεκεμβρίου 1998

σχετικά με τη διακοπή της αλιείας της ρέγγας από σκάφη που φέρουν τη σημαία της Δανίας

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2847/93 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1993, για τη θέσπιση συστήματος ελέγχου που εφαρμόζεται στην κοινή αλιευτική πολιτική⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2635/97⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 21 παράγραφος 3,

Εκτιμώντας:

ότι ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 45/98 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1997, περί καθορισμού, για ορισμένα αποθέματα και ομάδες αποθεμάτων ιχθύων, των συνολικών επιτρεπόμενων αλιευμάτων (ΤΑΚ) για το 1998 καθώς και ορισμένων όρων υπό τους οποίους είναι δυνατόν να αλιεύονται⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 738/98⁽⁴⁾, προβλέπει ποσοστώσεις ρέγγας για το 1998·

ότι, προκειμένου να εξασφαλισθεί η συμμόρφωση προς τις διατάξεις σχετικά με τους ποσοτικούς περιορισμούς για τα αλιεύματα των αποθεμάτων που υπόκεινται σε ποσοστώσεις, είναι αναγκαίο για την Επιτροπή να ορίσει την ημερομηνία μέχρι την οποία τα αλιεύματα, τα οποία αλιεύονται από σκάφη που φέρουν τη σημαία ενός κράτους μέλους, θεωρούνται ότι έχουν εξαντλήσει τις ποσοστώσεις που έχουν χορηγηθεί·

ότι, σύμφωνα με τις πληροφορίες που ανακοινώθηκαν στην Επιτροπή, τα αλιεύματα ρέγγας στα ύδατα των υποδιαίρεσεων CIEM IV c, (εκτός του αποθέματος Blackwater),

VII d από σκάφη που φέρουν τη σημαία της Δανίας ή είναι νηολογημένα στη Δανία έφθασαν στο όριο των ποσοστώσεων που χορηγήθηκαν για το 1998· ότι η Δανία απαγόρευσε την αλιεία του αποθέματος αυτού από τις 20 Νοεμβρίου 1998· ότι, κατά συνέπεια, είναι αναγκαίο να ληφθεί υπόψη η ημερομηνία αυτή,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Τα αλιεύματα ρέγγας στα ύδατα των υποδιαίρεσεων CIEM IV c, (εκτός του αποθέματος Blackwater), VII d από σκάφη που φέρουν τη σημαία της Δανίας ή είναι νηολογημένα στη Δανία θεωρούνται ότι έχουν εξαντλήσει την ποσόστωση που έχει χορηγηθεί στη Δανία για το 1998.

Απαγορεύεται η αλιεία ρέγγας στα ύδατα των υποδιαίρεσεων CIEM IV c, (εκτός του αποθέματος Blackwater), VII d από σκάφη που φέρουν τη σημαία της Δανίας ή είναι νηολογημένα στη Δανία καθώς επίσης και η διατήρηση επί του σκάφους, η μεταφόρτωση και η εκφόρτωση του εν λόγω αποθέματος που αλιεύθηκε από τα προαναφερθέντα σκάφη μετά την ημερομηνία εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Εφαρμόζεται από τις 20 Νοεμβρίου 1998.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 3 Δεκεμβρίου 1998.

Για την Επιτροπή

Emma BONINO

Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 261 της 20. 10. 1993, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 356 της 31. 12. 1997, σ. 14.

⁽³⁾ ΕΕ L 12 της 19. 1. 1998, σ. 1.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 113 της 15. 4. 1998, σ. 8.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2625/98 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 3ης Δεκεμβρίου 1998

σχετικά με τη διακοπή της αλιείας μπακαλιάρου *melanogrammus aeglefinus* από σκάφη που φέρουν τη σημαία της Ισπανίας

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2847/93 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1993, για τη θέσπιση συστήματος ελέγχου που εφαρμόζεται στην κοινή αλιευτική πολιτική⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2635/97⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 21 παράγραφος 3,

Εκτιμώντας:

ότι ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 45/98 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1997, περί καθορισμού, για ορισμένα αποθέματα ιχθύων και ομάδες αποθεμάτων ιχθύων, των συνολικών επιτρεπόμενων αλιευμάτων (ΤΑΚ) για το 1998 καθώς και ορισμένων όρων υπό τους οποίους είναι δυνατόν να αλιεύονται⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 738/98⁽⁴⁾, προβλέπει ποσοστώσεις μπακαλιάρου για το 1998·

ότι, προκειμένου να εξασφαλισθεί η τήρηση των διατάξεων σχετικά με τους ποσοτικούς περιορισμούς των αλιευμάτων αποθέματος που υπόκεινται σε ποσοτώσεις, είναι αναγκαίο για την Επιτροπή να ορίσει την ημερομηνία μέχρι την οποία τα αλιεύματα, τα οποία αλιεύονται από σκάφη που φέρουν τη σημαία κράτους μέλους θεωρούνται ότι έχουν εξαντλήσει την ποσόστωση που έχει χορηγηθεί·

ότι, σύμφωνα με τις πληροφορίες που ανακοινώθηκαν στην Επιτροπή, τα αλιεύματα μπακαλιάρου *melanogrammus aeglefinus* στα ύδατα των υποδιαίρεσεων CIEM V b (ζώνη ΕΚ) VI, XII, XIV από σκάφη που φέρουν τη σημαία της Ισπανίας ή είναι νηολογημένα στην Ισπανία έχουν εξαντλή-

σει το όριο της ποσόστωσης που έχει χορηγηθεί για το 1998· ότι η Ισπανία απαγόρευσε την αλιεία του αποθέματος αυτού από τις 22 Νοεμβρίου 1998· ότι, κατά συνέπεια, είναι αναγκαίο να τηρηθεί η ημερομηνία αυτή,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Τα αλιεύματα μπακαλιάρου *melanogrammus aeglefinus* στα ύδατα των υποδιαίρεσεων CIEM V b (ζώνη ΕΚ) VI, XII, XIV από σκάφη που φέρουν τη σημαία της Ισπανίας ή είναι νηολογημένα στην Ισπανία θεωρούνται ότι έχουν εξαντλήσει την ποσόστωση που έχει χορηγηθεί στη Ισπανία για το 1998.

Απαγορεύεται η αλιεία μπακαλιάρου *melanogrammus aeglefinus* στα ύδατα των υποδιαίρεσεων CIEM V b (ζώνη ΕΚ) VI, XII, XIV από σκάφη που φέρουν τη σημαία της Ισπανίας ή είναι νηολογημένα στην Ισπανία καθώς επίσης και η διατήρηση επί του σκάφους, η μεταφόρτωση και η εκφόρτωση του εν λόγω αποθέματος που έχει αλιευθεί από τα προαναφερθέντα σκάφη μετά την ημερομηνία εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Εφαρμόζεται από τις 22 Νοεμβρίου 1998.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 3 Δεκεμβρίου 1998.

Για την Επιτροπή
Emma BONINO
Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 261 της 20. 10. 1993, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 356 της 31. 12. 1997, σ. 14.

⁽³⁾ ΕΕ L 12 της 19. 1. 1998, σ. 1.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 113 της 15. 4. 1998, σ. 8.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2626/98 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 3ης Δεκεμβρίου 1998

σχετικά με τη διακοπή της αλιείας του σκουμπριού από σκάφη που φέρουν τη σημαία της Δανίας

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2847/93 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1993, για τη θέσπιση συστήματος ελέγχου που εφαρμόζεται στην κοινή αλιευτική πολιτική⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2635/97⁽²⁾, και ιδίως το άρθρο 21 παράγραφος 3,

Εκτιμώντας:

ότι ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 49/98 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1997, για την κατανομή, για το έτος 1998, ορισμένων ποσοστώσεων αλιευμάτων μεταξύ των κρατών μελών για τα σκάφη που αλιεύουν στα ύδατα των νήσων Φερόε⁽³⁾ προβλέπει ποσοστώσεις σκουμπριού για το 1998·

ότι, προκειμένου να εξασφαλισθεί η συμμόρφωση προς τις διατάξεις σχετικά με τους ποσοτικούς περιορισμούς για τα αλιεύματα των αποθεμάτων που υπόκεινται σε ποσοστώσεις είναι αναγκαίο για την Επιτροπή να ορίσει την ημερομηνία μέχρι την οποία τα αλιεύματα, τα οποία πραγματοποιούνται από σκάφη που φέρουν τη σημαία ενός κράτους μέλους, θεωρούνται ότι έχουν εξαντλήσει τις ποσοστώσεις που έχουν χορηγηθεί·

ότι, σύμφωνα με τις πληροφορίες που ανακοινώθηκαν στην Επιτροπή, τα αλιεύματα σκουμπριού στα ύδατα των νήσων Φερόε από σκάφη που φέρουν τη σημαία της Δανίας ή είναι

νηολογημένα στη Δανία έφθασαν στο όριο των ποσοστώσεων που χορηγήθηκαν για το 1998· ότι η Δανία απαγόρευσε την αλιεία του αποθέματος αυτού από τις 18 Νοεμβρίου 1998· ότι, κατά συνέπεια, είναι αναγκαίο να ληφθεί υπόψη η ημερομηνία αυτή,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Τα αλιεύματα σκουμπριού στα ύδατα των νήσων Φερόε από σκάφη που φέρουν τη σημαία της Δανίας ή είναι νηολογημένα στη Δανία θεωρούνται ότι έχουν εξαντλήσει την ποσόστωση που έχει χορηγηθεί στη Δανία για το 1998.

Απαγορεύεται η αλιεία σκουμπριού στα ύδατα των νήσων Φερόε από σκάφη που φέρουν τη σημαία της Δανίας ή είναι νηολογημένα στη Δανία καθώς επίσης και η διατήρηση επί του σκάφους, η μεταφόρτωση και η εκφόρτωση του εν λόγω αποθέματος που αλιεύθηκε από τα προαναφερθέντα σκάφη μετά την ημερομηνία εφαρμογής του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Εφαρμόζεται από τις 18 Νοεμβρίου 1998.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 3 Δεκεμβρίου 1998.

Για την Επιτροπή

Emma BONINO

Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 261 της 20. 10. 1993, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 356 της 31. 12. 1997, σ. 14.

⁽³⁾ ΕΕ L 12 της 19. 1. 1998, σ. 70.

II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 1ης Ιουλίου 1998

σχετικά με το ισπανικό καθεστώς ενισχύσεων για την αγορά επαγγελματικών οχημάτων
«Σχέδιο επαγγελματικής ανανέωσης» (Αύγουστος 1994 — Δεκέμβριος 1996)

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(1998) 2048]

(Το κείμενο στην ισπανική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(98/693/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 93 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο,

Αφού έταξε στους ενδιαφερόμενους προθεσμία για να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους, σύμφωνα με το προαναφερόμενο άρθρο ⁽¹⁾,

Εκτιμώντας ότι:

I

Στις 9 Φεβρουαρίου 1995, η Επιτροπή έστειλε αίτηση παροχής πληροφοριών και εν συνεχεία, στις 4 Απριλίου 1995, υπενθύμιση αυτής της αίτησης σχετικά με μια υπόθεση της οποίας έλαβε γνώση μέσω του Τύπου. Πρόκειται για ένα καθεστώς ενισχύσεων για την αγορά επαγγελματικών οχημάτων, το οποίο θεσπίστηκε στο πλαίσιο του «Σχεδίου επαγγελματικής ανανέωσης» υπέρ φυσικών προσώπων, ΜΜΕ, οργανισμών τοπικής ή περιφερειακής δημόσιας διοίκησης και τοπικών φορέων παροχής δημόσιων υπηρεσιών. Συνίσταται στη χορήγηση πιστώσεων για την αγορά οχημάτων επαγγελματικής χρήσης και αποσκοπεί στην ανανέωση του στόλου των επαγγελματικών οχημάτων στην Ισπανία. Η απάντηση της Ισπανίας, με ημερομηνία 6 Μαρτίου 1995, περιήλθε στη Γενική Διεύθυνση Μεταφορών στις 7 Απριλίου 1995. Στις 26 Ιουλίου 1995, η Ισπανία απάντησε σε μια νέα αίτηση παροχής πληροφοριών, της 6ης

Ιουλίου 1995. Τέλος, στις 20 Φεβρουαρίου 1996, η Επιτροπή ζήτησε συμπληρωματικές διευκρινίσεις, τις οποίες έλαβε με επιστολή της 14ης Μαρτίου 1996, η οποία καταχωρήθηκε στις 18 Μαρτίου 1996.

Το καθεστώς διαρθρώνεται μέσω μιας σύμβασης μεταξύ του επίσημου πιστωτικού ιδρύματος (ICO) και του Υπουργείου Βιομηχανίας και Ενέργειας, της 27ης Σεπτεμβρίου 1994, με την οποία το ICO αναλαμβάνει να συνάπτει με τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα συμβάσεις μεσολάβησης, ώστε να εφαρμόζουν το καθεστώς και να αποζημιώνονται, μετά, από το ICO.

Η ενίσχυση συνίσταται στην επιδότηση έως πέντε ποσοστιαίων μονάδων των επιτοκίων των πιστώσεων που χορηγούνται για την αγορά ή τη χρηματοδοτική μίσθωση με προοπτική αγοράς οχημάτων επαγγελματικής χρήσης. Οι πιστώσεις αυτές μπορούν να καλύπτουν έως το 70 % της συνολικής αξίας του νέου οχήματος (εκτός του ΦΠΑ) και έχουν διάρκεια τέσσερα έτη χωρίς περίοδο χάριτος, με διαπραγμάτευση των εγγυήσεων μεταξύ του δικαιούχου και του χρηματοπιστωτικού ιδρύματος.

Ο αρχικός προϋπολογισμός ήταν γύρω στα 9 000 εκατομμύρια πεσέτες (53,8 εκατομμύρια Ecu) ⁽²⁾, δεδομένου ότι το ύψος των πιστώσεων που διετίθετο από πλευράς του ICO ήταν 100 000 εκατομμύρια πεσέτες (598,1 εκατομμύρια Ecu) και ότι η μέγιστη επιδότηση ήταν 93 196 πεσέτες (557 Ecu)

⁽¹⁾ ΕΕ C 266 της 13. 9. 1996, σ. 10.

⁽²⁾ Ισοτιμία της 11ης Μαΐου 1998: 1 Ecu = 167,182 ESP.

ανά δανειζόμενο εκατομμύριο (5 981 Ecu) (παρούσα αξία της επιδότησης πέντε μονάδων επιτοκίου για δάνειο ενός εκατομμυρίου πεσσετών για τέσσερα έτη). Λαμβάνοντας υπόψη αυτό το όριο, μπορεί κανείς ακόμη να υπολογίσει ότι η μέγιστη επιδότηση αντιστοιχεί χονδρικά στο 6,5 % της συνολικής τιμής του οχήματος (9,3 % του 70 %), εκτός ΦΠΑ.

Η επιδότηση προβλέπεται για την απόκτηση των ακόλουθων πέντε κατηγοριών οχημάτων: α) ημιρυμουλκούμενα και φορτηγά άνω των 30 τόνων, β) οχήματα επαγγελματικής χρήσης 12-30 τόνων, γ) οχήματα επαγγελματικής χρήσης 3,5-12 τόνων, δ) ρυμουλκούμενα ΙΧ, εμπορικά φορτηγάκια και επαγγελματικά οχήματα έως 3,5 τόνους και ε) αστικά και υπεραστικά λεωφορεία. Γύρω στο 60 % των επιδοτούμενων οχημάτων ανήκει στις κατηγορίες Β, Γ και Δ, ενώ το 30 και το 10 % ανήκει, αντίστοιχα, στις κατηγορίες Α και Ε.

Αρχικά, το καθεστώς ήταν εφαρμοστέο από τον Αύγουστο του 1994 έως τον Δεκέμβριο του 1995, αλλά παρατάθηκε έως το τέλος του 1996, καθώς στο τέλος του 1995 είχε απορροφηθεί μόνο το 33 % των προβλεπόμενων κονδυλίων. Ωστόσο, με επιστολή της 26ης Φεβρουαρίου 1997, η Ισπανία κοινοποίησε επίσημα στην Επιτροπή ένα νέο Σχέδιο ανανέωσης, εφαρμοστέο σε όλη τη διάρκεια του 1997.

Ουσιαστική προϋπόθεση για τη λήψη της επιδότησης είναι η υποχρέωση οριστικής απόσυρσης από την αγορά ενός οχήματος παρόμοιου δυναμικού, το οποίο να έχει καταχωρηθεί στα μητρώα κυκλοφορίας τουλάχιστον πριν από δέκα χρόνια (επτά για τους οδικούς ελκυστήρες). Η απόδειξη της απόσυρσης από την κυκλοφορία χορηγείται από τη γενική διεύθυνση οδικής κυκλοφορίας, πράγμα που προϋποθέτει ότι το αποσυρόμενο όχημα ήταν καταχωρημένο στην Ισπανία. Οι αντιστοιχίες μεταξύ του αγοραζόμενου και του αποσυρόμενου οχήματος συνοψίζονται στον ακόλουθο πίνακα:

Τύπος αγοραζόμενου οχήματος	Τύπος οχήματος που πρέπει να αποσυρθεί από την αγορά
A: Ημιρυμουλκούμενο ή φορτηγό άνω των 30 τόνων	A ή Β
B: Επαγγελματικό όχημα 12-30 τόνων	A, Β ή Γ
Γ: Επαγγελματικό όχημα 3,5-12 τόνων	A, Β, Γ ή Δ
Δ: Ρυμουλκούμενο ΙΧ, εμπορικό φορτηγάκι ή επαγγελματικό όχημα έως 3,5 τόνους	A, Β, Γ ή Δ
E: Αστικό ή υπεραστικό λεωφορείο	E

II

Η πρόσβαση στη διεθνή αγορά οδικών εμπορευματικών μεταφορών άνοιξε στον κοινοτικό ανταγωνισμό το 1969, με τη θέση σε ισχύ του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1018/68 του

Συμβουλίου, της 19ης Ιουλίου 1998, σχετικά με τη σύσταση κοινοτικής ποσοτώσεως για τις οδικές εμπορευματικές μεταφορές που πραγματοποιούνται μεταξύ κρατών μελών⁽³⁾, αν και υπήρχαν ήδη διμερείς συμφωνίες μεταξύ των κρατών μελών. Η πρόσβαση στις διεθνείς μεταφορές αποτελούσε αντικείμενο κοινοτικών ποσοτώσεων μέχρι την έγκριση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 881/92 του Συμβουλίου, της 26ης Μαρτίου 1992, σχετικά με την πρόσβαση στην αγορά των οδικών εμπορευματικών μεταφορών στην Κοινότητα, οι οποίες έχουν ως σημείο αναχώρησης ή προορισμού το έδαφος κράτους μέλους ή διέρχονται από το έδαφος ενός ή περισσοτέρων κρατών μελών⁽⁴⁾, όπως τροποποιήθηκε από την πράξη προσχώρησης της Αυστρίας, της Φινλανδίας και της Σουηδίας. Κατά συνέπεια, από την 1η Ιανουαρίου 1993, η αγορά είναι πλήρως ανοιχτή στον ανταγωνισμό, καθώς ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 881/92 κατήργησε όλους τους ποσοτικούς περιορισμούς των διεθνών μεταφορών μετά από αυτή την ημερομηνία.

Οι οδικές εμπορευματικές ενδομεταφορές (καμποτάζ) άνοιξαν στον κοινοτικό ανταγωνισμό την 1η Ιουλίου 1990, με τη θέση σε ισχύ του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4059/89 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για τον καθορισμό των όρων υπό τους οποίους γίνονται δεκτοί στις εθνικές οδικές εμπορευματικές μεταφορές σε ένα κράτος μέλος μεταφορείς μη εγκατεστημένοι σε αυτό⁽⁵⁾. Ο κανονισμός αυτός θέσπιζε ποσοτώσεις για τις ενδομεταφορές.

Ο κανονισμός αυτός αντικαταστάθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3118/93 του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 1993, για τον καθορισμό των όρων υπό τους οποίους γίνονται δεκτοί στις εθνικές οδικές εμπορευματικές μεταφορές σε ένα κράτος μέλος μεταφορείς μη εγκατεστημένοι σε αυτό⁽⁶⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3315/94⁽⁷⁾, που ισχύει έως σήμερα και με τον οποίο ελευθερώνονται πλήρως οι ενδομεταφορές από 1ης Ιουλίου 1998, μετά από μια μεταβατική περίοδο κατά την οποία ο αρχικός αριθμός κοινοτικών αδειών (30 000) θα αυξάνεται κατά 30 % ετησίως από την 1η Ιανουαρίου 1995 και εξής.

Η πρόσβαση στη διεθνή αγορά για τη μεταφορά επιβατών ελευθερώθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 684/92 του Συμβουλίου, της 16ης Μαρτίου 1992, για τη θέσπιση κοινών κανόνων στις διεθνείς μεταφορές επιβατών με πούλμαν και λεωφορεία⁽⁸⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 11/98⁽⁹⁾. Ο κανονισμός αυτός, ο οποίος τέθηκε σε ισχύ την 1η Ιουνίου 1992, θεσπίζει τους όρους πρόσβασης στην αγορά για κάθε τύπο υπηρεσίας μεταφοράς επιβατών. Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2454/92 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1992, για τον καθορισμό των όρων υπό τους οποίους γίνονται δεκτοί στις εθνικές οδικές μεταφορές επιβατών σε ένα κράτος μέλος μεταφορείς μη εγκατεστημένοι σε αυτό⁽¹⁰⁾, όπως τροποποιήθηκε από την πράξη προσχώρησης της Αυστρίας, της Φινλανδίας και της Σουηδίας, θεσπίζει δικαιώματα εκτέλεσης ενδομεταφορών. Δυνάμει του κανονισμού αυτού, οι οδικές ενδομεταφορές επιβατών, εξαιρουμένων των τακτικών γραμμών, ελευθερώνεται από τις 30 Αυγούστου 1992.

⁽³⁾ ΕΕ L 175 της 23. 7. 1968, σ. 13.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 95 της 9. 4. 1992, σ. 1.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 390 της 30. 12. 1989, σ. 3.

⁽⁶⁾ ΕΕ L 279 της 12. 11. 1993, σ. 1.

⁽⁷⁾ ΕΕ L 350 της 31. 12. 1994, σ. 9.

⁽⁸⁾ ΕΕ L 74 της 20. 3. 1992, σ. 1.

⁽⁹⁾ ΕΕ L 4 της 8. 1. 1998, σ. 1.

⁽¹⁰⁾ ΕΕ L 251 της 29. 8. 1992, σ. 1.

III

Με επιστολή της 26ης Ιουνίου 1996, η Επιτροπή ανακοίνωσε στην Ισπανία την πρόθεσή της να προβεί στη διαδικασία που προβλέπεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 93 της συνθήκης, την κάλεσε να εκφραστεί όσον αφορά την απόφαση έναρξης αυτής της διαδικασίας και ενημέρωσε σχετικά τα άλλα κράτη μέλη και τρίτους ενδιαφερόμενους μέσω δημοσίευσης της επιστολής της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*⁽¹¹⁾. Στην απόφαση αυτή, η Επιτροπή δήλωνε ότι θεωρούσε την ενίσχυση αθέμιτη και εξέφραζε τις αμφιβολίες της όσον αφορά τη συμμόρφωσή της με τις διατάξεις της συνθήκης.

Αμέσως μετά την έναρξη της διαδικασίας, η Ισπανία παρουσίασε τις παρατηρήσεις της με επιστολή της 26ης Ιουλίου 1996, που καταχωρήθηκε στα αρχεία της Επιτροπής την 1η Αυγούστου 1996. Μετά από αίτηση παροχής συμπληρωματικών πληροφοριών, η οποία απεστάλη στις 19 Δεκεμβρίου 1996, η Ισπανία κοινοποίησε ορισμένες διευκρινίσεις κατά τη διάρκεια της διμερούς συνάντησης που πραγματοποιήθηκε στις 14 Ιανουαρίου 1997, καθώς και με επιστολή της 12ης Φεβρουαρίου 1997. Η δημοσίευση στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* δεν προκάλεσε αντιδράσεις από πλευράς άλλων τρίτων ενδιαφερομένων.

Όσον αφορά τους δικαιούχους της ενίσχυσης, η Ισπανία επεσήμανε στην επιστολή της 12ης Φεβρουαρίου 1997 ότι μεγάλο μέρος τους ανήκει στην κατηγορία «οργανισμοί τοπικής ή περιφερειακής δημόσιας διοίκησης και τοπικοί φορείς παροχής δημόσιων υπηρεσιών». Πρόκειται για επιχειρήσεις που παρέχουν δημόσιες υπηρεσίες, όπως αστικές μεταφορές επιβατών, πυροσβεστικές υπηρεσίες ή υπηρεσίες συλλογής απορριμμάτων, βάσει ειδικής αδειάς. Πρόκειται, για παράδειγμα, για επιχειρήσεις αστικών μεταφορών επιβατών, όπως η «Transports de Barcelona», η «Empresa Municipal de Transportes de Gijón», η «Tranvías de Cadiz SA» και η «Empresa Municipal de Transportes de Madrid».

Όσο για τους λοιπούς δικαιούχους, πρόκειται για φυσικά πρόσωπα ή ΜΜΕ εμπόρους στον ορισμό των κοινοτικών οδηγιών για τις κρατικές ενισχύσεις προς τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις⁽¹²⁾ και της σύστασης της Επιτροπής της 3ης Απριλίου 1996 σχετικά με τον ορισμό των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων⁽¹³⁾, που εκτελούν μεταφορές για λογαριασμό τρίτων ή και για ίδιο λογαριασμό. Η πλειοψηφία είναι πολύ μικρές επιχειρήσεις με ένα μόνο φορτηγό ή λεωφορείο, που μεταφέρει οδικώς επιβάτες ή εμπορεύματα. Οι λεπτομέρειες αυτές διευκρινίζονται στην επιστολή της 12ης Φεβρουαρίου. Ωστόσο, λόγω της δυσκολίας λήψης ακριβών πληροφοριών και για τους 12 591 δικαιούχους των ενισχύσεων που χορηγήθηκαν στο πλαίσιο του σχεδίου ανανέωσης, καθώς δεν υπάρχει ηλεκτρονική τους επεξεργασία, η Ισπανία έλαβε αυτές τις πληροφορίες από την ανάλυση ενός δείγματος περιπτώσεων που κάλυπτε το 46 % των οχημάτων της κατηγορίας Α και το 67,1 % των οχημάτων της κατηγορίας Ε, τα οποία, λόγω του μεγέθους τους, έχουν και τις περισσότερες πιθανότητες συμμετοχής στο ενδοκοινοτικό εμπόριο. Βάσει αυτού του δείγματος, η Ισπανία

δήλωσε ότι το 80,8 % των δικαιούχων της ενίσχυσης είναι πολύ μικρές επιχειρήσεις με μία μόνον άδεια εκτέλεσης οδικών μεταφορών, το 16,2 % είναι επιχειρήσεις με 2-5 άδειες, το 2,4 % με 6-20 άδειες και μόνο ένα 0,1 % των δικαιούχων επιχειρήσεων είναι αρκετά μεγάλες ώστε να διαθέτουν πάνω από 20 άδειες.

Από την άλλη πλευρά, στις παρατηρήσεις της για την έναρξη της διαδικασίας, η Ισπανία υποστήριξε ότι η καθυστέρηση της εξέτασης του καθεστώτος ενισχύσεων και ο χρόνος που μεσολάβησε μεταξύ των αιτήσεων παροχής πληροφοριών της Επιτροπής αποτελούσαν επαρκή βάση για να στηρίζουν την εύλογη πεποίθησή της ότι δεν υπήρχαν ενισχύσεις ή ότι ήταν σύμφωνες με τη συνθήκη. Επικαλέσθηκε σχετικά τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, και ιδιαίτερα των αποφάσεων της 20ής Μαρτίου 1984 για την υπόθεση C-84/82 (Γερμανία κατά Επιτροπής)⁽¹⁴⁾ και της 21ης Μαρτίου 1991 για την υπόθεση C-303/88 (Ιταλία κατά Επιτροπής)⁽¹⁵⁾.

Κατά τη συνεδρίαση της 14ης Ιανουαρίου 1997, η Ισπανία γνωστοποίησε στην Επιτροπή ότι η κατάσταση εφαρμογής του καθεστώτος στο τέλος του 1996 ήταν η εξής: πραγματοποιήθηκαν 12 591 πράξεις, επιδοτήθηκαν 14 295 οχήματα και χορηγήθηκαν 7 976 εκατομμύρια πεσέτες (47,7 εκατομμύρια Ecu).

Στην επιστολή της 12ης Φεβρουαρίου 1997, η Ισπανία υποστηρίζει ότι, όσον αφορά τις επιδοτήσεις οχημάτων των κατηγοριών Β, Γ και Δ, ο κίνδυνος στρέβλωσης του ανταγωνισμού είναι ελάχιστος, διότι αυτοί οι τύποι οχημάτων χρησιμοποιούνται κατά κανόνα για την εκτέλεση δραστηριοτήτων που δεν είναι ανοιχτές στον διεθνή ανταγωνισμό και, ως εκ τούτου, οι ενδοκοινοτικές συναλλαγές δεν μπορούν να επηρεασθούν αισθητά.

Όσον αφορά τα ημιρυμουλκούμενα και τα φορτηγά άνω των 30 τόνων (Α) και τα αστικά και υπεραστικά λεωφορεία (Ε), η Ισπανία επεσήμανε στην προαναφερόμενη επιστολή ότι πρόκειται για οχήματα που χρησιμοποιούνται σε οδικές μεταφορικές δραστηριότητες ανοιχτές στον ανταγωνισμό. Το 1995 επιδοτήθηκαν μόνον 4 288 οχήματα της κατηγορίας Α, σε σύγκριση με τις 167 353 άδειες που χορηγήθηκαν γι' αυτόν τον τύπο οχημάτων, και 1 459 πούλμαν και λεωφορεία και επί συνόλου 28 012 στα οποία χορηγήθηκαν άδειες.

Στην επιστολή της 26ης Ιουλίου 1996, η Ισπανία υποστήριξε ότι η θέσπιση του «σχεδίου ανανέωσης» δεν προξένησε αύξηση του δυναμικού σε αυτόν τον τομέα, εφόσον ένα αποσυρόμενο όχημα ήταν αδύνατο να τεθεί εκ νέου στην αγορά και υπήρχε πρακτικά ακριβής αντιστοιχία ενός αποσυρόμενου οχήματος προς ένα νέο. Όπως επιβεβαίωσαν οι ισπανικές αρχές κατά τη συνεδρίαση της 14ης Ιανουαρίου 1997, δεν χορηγείται καμία ενίσχυση αν δεν παρουσιασθεί ένα έγγραφο που πιστοποιεί ότι το όχημα έχει αποσυρθεί οριστικά. Το πιστοποιητικό αυτό καταχωρείται στην άδεια του οχήματος, ούτως ώστε να μην μπορεί το όχημα να τεθεί εκ νέου σε κυκλοφορία. Αυτά τα αποσυρόμενα οχήματα, επομένως, παροπλίζονται. Ωστόσο, όσον αφορά την ισοδυναμία δυναμικού μεταξύ των αποσυρόμενων οχημάτων και

⁽¹¹⁾ Βλέπε υποσημείωση 1.

⁽¹²⁾ ΕΕ C 213 της 19. 8. 1992, σ. 2 και ΕΕ C 213 της 23. 7. 1996, σ. 4.

⁽¹³⁾ ΕΕ L 107 της 30. 4. 1996, σ. 4.

⁽¹⁴⁾ Συλλογή 1984, σ. 1451.

⁽¹⁵⁾ Συλλογή 1991, σ. I-1433.

των οχημάτων που τα αντικαθιστούν, οι ισπανικές αρχές αναγνωρίζουν, στην επιστολή της 26ης Ιουλίου 1996, ότι στο 15,7 % των περιπτώσεων δεν υπήρχε ισοδυναμία δυναμικού: στο 3,4 % των περιπτώσεων το όχημα αντικατάσταση ήταν χαμηλότερης κατηγορίας, ενώ στο 12,3 % των περιπτώσεων (ήτοι 1 758 οχήματα από τα 14 295 που είχαν λάβει ενίσχυση) το νέο όχημα ήταν ανώτερης κατηγορίας.

Κατά την έναρξη της διαδικασίας του άρθρου 93, η Επιτροπή επεσήμανε τον κίνδυνο διακρίσεων, διότι για να υπάρχει δικαίωμα στην προκειμένη ενίσχυση, η απόσυρση από την κυκλοφορία έπρεπε υποχρεωτικά να επιβεβαιώνεται από έγγραφο της γενικής διεύθυνσης οδικής κυκλοφορίας, στο οποίο να πιστοποιείται ότι το εν λόγω όχημα αποσύρθηκε από την υπηρεσία, πράγμα που προϋποθέτει ότι το αποσυρόμενο όχημα ήταν καταχωρημένο στην Ισπανία.

Η Ισπανία, ωστόσο, αντέτεινε στην επιστολή της 26ης Ιουλίου 1996 ότι το αποσυρόμενο από την κυκλοφορία όχημα δεν έπρεπε να αποτελεί αναγκαστικά ιδιοκτησία του δικαιούχου της ενίσχυσης, επιτρέποντας έτσι στους μεταφορείς που δεν είναι εγκατεστημένοι στην Ισπανία να εωφεληθούν από την επιδότηση συνάπτοντας συμφωνία με έναν μεταφορέα εγκατεστημένο στην Ισπανία, ο οποίος θα προέβαινε στην απόσυρση του παλιού του οχήματος για να επιτρέψει τη χορήγηση της επιδότησης στον αλλοδαπό μεταφορέα. Αν και το όχημα έπρεπε να είναι καταχωρημένο στην Ισπανία, ένας μεταφορέας μη εγκατεστημένος στη χώρα μπορούσε λοιπόν να εωφεληθεί από την ενίσχυση με έμμεσο τρόπο.

Από την άλλη πλευρά, κατά την Ισπανία, ο δικαιούχος δεν είναι υποχρεωμένος να αγοράσει το νέο όχημα στην Ισπανία, αλλά μόνο να χρηματοδοτήσει την αγορά μέσω ενός από τους φορείς που μετέχουν στο σχέδιο ανανέωσης. Ο όρος αυτός δεν μπορούσε, επομένως, να δημιουργήσει προβλήματα διακρίσεων, δεδομένου ότι ο αριθμός των συνεργαζόμενων φορέων (όχι μόνο των τραπεζών, αλλά και των διεθνών «χορηγών μάρκας», όπως η Scania ή η Iveco) είναι πολύ υψηλός και, επίσης, κατανεμημένος σε όλες τις χώρες της Ευρώπης και όχι μόνο στην Ισπανία.

Η Ισπανία επεσήμανε, ωστόσο, ότι οι αλλοδαποί μεταφορείς δεν προσέφευγαν ποτέ σ' αυτή τη δυνατότητα, διότι τα πλεονεκτήματα του σχεδίου επαγγελματικής ανανέωσης δεν αποτελούν επαρκές κίνητρο σε σύγκριση με αυτά που υπάρχουν σε άλλα κράτη μέλη, όπου τα επιτόκια είναι γενικά πολύ πιο χαμηλά απ' ό,τι στην Ισπανία.

Κατά την έναρξη της διαδικασίας του άρθρου 93, η Επιτροπή επεσήμανε ότι, δεδομένου του ευρέος περιθωρίου διακριτικής ευχέρειας του ICO, το σχέδιο ανανέωσης ήταν ελάχιστα διαφανές και μπορούσε να σταθεί αφορμή διακρίσεων. Στην επιστολή της 26ης Ιουλίου 1996, καθώς και στη συνεδρίαση της 14ης Ιανουαρίου 1997, η Ισπανία εξήγησε ότι η δυνατότητα κατ' εξαίρεση έγκρισης δανείων σε επιχειρήσεις που δεν πληρούν τις απαιτούμενες προϋποθέσεις δεν είχε χρησιμοποιηθεί ποτέ, αν και ο στόχος αυτής της εξαίρεσης ήταν να δοθεί η δυνατότητα να ωφεληθούν από το σχέδιο οι επιχειρήσεις που πληρούν όλες τις προϋποθέσεις για να θεωρούνται MME, αλλά, για εξαιρετικούς

λόγους, παύουν να πληρούν κάποια από αυτές τις προϋποθέσεις κατά τη διάρκεια ενός οικονομικού έτους, εξαιτίας μιας ελάχιστης απόκλισης.

Από την άλλη πλευρά, η Ισπανία διαβεβαίωσε ότι το ICO δεν έχαιρε κανενός περιθωρίου διακριτικής ευχέρειας όσον αφορά το μέγιστο ποσό της εγκεκριμένης επιδότησης, αφού το σχετικό ποσό, 93 196 πεσέτες (557 Ecu), είχε οριστεί εκ των προτέρων από το Συμβούλιο, όσον αφορά δε το πραγματικά εφαρμοζόμενο επιτόκιο των δανείων, επρόκειτο για το επιτόκιο που ίσχυε στη διατραπεζική αγορά της Μαδρίτης (MIBOR) και, κατά συνέπεια, για ένα εμπορικό και αντικειμενικό επιτόκιο.

Η Ισπανία ισχυρίστηκε σε διάφορες περιπτώσεις ότι το ποσό της εν λόγω επιδότησης ήταν χαμηλότερο από το ελάχιστο ποσό που προβλέπεται στις προαναφερθείσες κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές για τις κρατικές ενισχύσεις προς τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις και στην ανακοίνωση της Επιτροπής για τις ελάχιστες ενισχύσεις⁽¹⁶⁾ και ότι η επιδότηση δεν συνιστά, επομένως, ενίσχυση σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 92 της συνθήκης.

Η Ισπανία υποστήριξε, επίσης, ότι η πλειοψηφία των δυνητικών δικαιούχων των επιδοτήσεων ασκούν μεταφορικές δραστηριότητες μόνο για ίδιο λογαριασμό και η κύρια δραστηριότητά τους δεν είναι οι μεταφορές, οπότε οι κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές για τις κρατικές ενισχύσεις προς τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις και ο κανόνας περί ελαχίστων θα πρέπει να εφαρμοσθούν στις αγορές αυτών των επιχειρήσεων που δεν αφορούν τις μεταφορές.

Κατά την έναρξη της διαδικασίας του άρθρου 93, η Επιτροπή επεσήμανε τη δυνατότητα συσσώρευσης των ενισχύσεων που χορηγούνται στο πλαίσιο του σχεδίου ανανέωσης με εκείνες που εγκρίνονται από τις αποφάσεις της Επιτροπής της 6ης Απριλίου 1993⁽¹⁷⁾ και της 7ης Φεβρουαρίου 1996⁽¹⁸⁾, συμπεριλαμβανομένης της δυνατότητας χορήγησης ενισχύσεων για την αγορά τροχαίου υλικού ή οχημάτων για επιχειρήσεις που συγχωνεύονται ή συνενώνονται, και της εγγύησης δανείων για την αντικατάσταση οχημάτων.

Στην επιστολή τους της 12ης Φεβρουαρίου 1997, οι ισπανικές αρχές διαβεβαίωσαν ότι δεν πραγματοποιήθηκε τέτοια συσσώρευση στην περίπτωση των ενισχύσεων συγχώνευσης ή συνένωσης που χορηγήθηκαν δυνάμει του στοιχείου δ) του άρθρου 21 της υπουργικής απόφασης της 26ης Απριλίου 1993, διότι το στοιχείο αυτό δεν αναφέρεται στην αγορά νέων οχημάτων, αλλά στην απόκτηση μεταφορικού υλικού από επιχειρήσεις που διαθέτουν περιορισμένες άδειες στο πλαίσιο διαδικασιών συγχώνευσης και συνένωσης.

Το άρθρο 28 της απόφασης προβλέπει εγγυήσεις για συνάψεις δανείων, χρηματοδοτικής μίσθωσης ή εμπορικής πιστώσεως, συμπεριλαμβανομένων των δανείων για την αντικατάσταση οχημάτων άνω των οκτώ ετών. Οι ισπανικές αρχές επεσήμαναν ότι, αν και είχε προβλεφθεί προϋπολογισμός

⁽¹⁶⁾ EE C 68 της 6. 3. 1996, σ. 9.

⁽¹⁷⁾ EE C 128 της 8. 5. 1993, σ. 6.

⁽¹⁸⁾ EE C 70 της 8. 3. 1996, σ. 6.

9 055 εκατομμύρια πεσέτων (54,2 εκατομμύρια Ecu) γι' αυτό το πρόγραμμα ενισχύσεων, μόνο 149 εκατομμύρια πεσέτες (891 000 Ecu) είχαν χορηγηθεί για αντικατάσταση οχημάτων. Αυτές οι εγγυήσεις δανείων χορηγήθηκαν με προσωρινή συνεισφορά έως 9 % κατ' ανώτατο όριο του ποσού του δανείου στις εταιρείες αμοιβαίων εγγυήσεων, γεγονός που επέτρεπε στις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις να λάβουν δάνεια με πολύ ευνοϊκές συνθήκες.

Πρώτα με τηλεομοιοτυπία και μετά με επιστολή της 19ης Νοεμβρίου 1997, η Επιτροπή ζήτησε από τις ισπανικές αρχές να παράσχουν περισσότερες πληροφορίες σε σχέση με τις επιχειρήσεις που δεν έχουν ως κύρια δραστηριότητα την παροχή μεταφορικών υπηρεσιών και αναπτύσσουν δραστηριότητα μόνο σε τοπικές αγορές, χωρίς να επηρεάζουν το ενδοκοινοτικό εμπόριο. Οι ισπανικές αρχές απάντησαν με επιστολές της 27ης Νοεμβρίου 1997 και της 20ής Φεβρουαρίου 1998, οι οποίες καταχωρήθηκαν από τη Γενική Γραμματεία της Επιτροπής στις 3 Δεκεμβρίου 1997 και στις 23 Φεβρουαρίου 1998, αντιστοίχως. Από τις παρεχόμενες πληροφορίες προκύπτει ότι, όσον αφορά τους αγοραστές οχημάτων της κατηγορίας Δ, υπάρχουν ορισμένοι δικαιούχοι, προσδιοριζόμενοι από τις ισπανικές αρχές, οι οποίοι αναπτύσσουν δραστηριότητα βάσει περιορισμένων αδειών.

IV

Το άρθρο 92 της συνθήκης κηρύσσει ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά, στο μέτρο που επηρεάζουν τις μεταξύ κρατών μελών εμπορικές συναλλαγές, τις ενισχύσεις που χορηγούνται υπό οποιαδήποτε μορφή από τα κράτη μέλη ή με κρατικούς πόρους και που νοθεύουν ή απειλούν να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό διά της ευνοϊκής μεταχείρισεως ορισμένων επιχειρήσεων ή ορισμένων κλάδων παραγωγής. Αυτή η έννοια της ενίσχυσης απαιτεί, συνεπώς, την ανάλυση τριών θεμελιωδών στοιχείων: της χρήσης κρατικών πόρων, της νόθευσης του ανταγωνισμού και του επηρεασμού των συναλλαγών.

Στην περίπτωση που αναλύθηκε ανωτέρω, η Επιτροπή θεωρεί ότι οι ενισχύσεις για την αγορά επαγγελματικών οχημάτων χορηγούνται μέσω κρατικών πόρων, αφού οι επιδοτήσεις προέρχονται από τον προϋπολογισμό του ισπανικού Υπουργείου Βιομηχανίας και Ενέργειας.

Η προκειμένη ενίσχυση λαμβάνει τη μορφή ενίσχυσης για αγορά επαγγελματικών οχημάτων, πράγμα που σημαίνει ότι ωφελεί τους αγοραστές τέτοιων οχημάτων με τη μείωση της τιμής τους.

Όσον αφορά αυτούς τους εν λόγω αγοραστές, το μέτρο προβλέπεται υπέρ των φυσικών προσώπων, των ΜΜΕ, των τοπικών ή περιφερειακών αρχών ή των φορέων παροχής τοπικών υπηρεσιών. Οι επιδοτήσεις μειώνουν το κανονικό κόστος της επιχειρηματικής τους δραστηριότητας, το οποίο, αντίθετα, εξακολουθεί να επιβαρύνει τους ανταγωνιστές τους. Η Επιτροπή θεωρεί ότι η ενίσχυση ενδυναμώνει την οικονομική θέση και αυξάνει τις δυνατότητες δράσης των επιχειρήσεων που τη λαμβάνουν, ευνοώντας τις σε σχέση με τους ανταγωνιστές τους.

Η Επιτροπή φρονεί πως, όταν οι δικαιούχοι είναι δημόσιοι ή ιδιωτικοί φορείς που παρέχουν τοπικές ή περιφερειακές δημόσιες υπηρεσίες οι οποίες δεν είναι ανοιχτές στον ανταγωνισμό μεταφορέων από άλλα κράτη μέλη βάσει του κοινοτικού δικαίου⁽¹⁹⁾, δεν επηρεάζονται οι μεταξύ κρατών μελών συναλλαγές με την έννοια της παραγράφου 1 του άρθρου 92 της συνθήκης. Η ενίσχυση χορηγείται στο πλαίσιο της παροχής μιας δημόσιας υπηρεσίας με ειδική σύμβαση σε μια ρυθμισμένη αγορά. Καθώς δεν υπάρχει ελευθέρωση, δεν υπάρχει και ανταγωνισμός με μεταφορείς από άλλα κράτη μέλη και, επομένως, ούτε και αναφορά σε διεθνείς μεταφορικές υπηρεσίες.

Κατά συνέπεια, η Επιτροπή θεωρεί ότι τα μέτρα που προβλέπονται στο σχέδιο ανανέωσης υπέρ τοπικών ή περιφερειακών δημόσιων αρχών ή τοπικών επιχειρήσεων που παρέχουν τοπικές δημόσιες υπηρεσίες δεν συνιστούν κρατικές ενισχύσεις με την έννοια της παραγράφου 1 του άρθρου 92 της συνθήκης, αφού οι υπηρεσίες που παρέχουν αυτοί οι φορείς δεν επηρεάζουν τις μεταξύ κρατών μελών συναλλαγές.

Στις περιπτώσεις όπου η ενίσχυση χορηγείται σε φυσικά πρόσωπα ή σε ΜΜΕ που αναπτύσσουν δραστηριότητα σε άλλους τομείς εκτός των μεταφορών και αποκλειστικά σε τοπική ή περιφερειακή κλίμακα και μόνον όταν επιδοτείται η αγορά μικρών επαγγελματικών οχημάτων (κατηγορίας Δ) που χρησιμοποιούνται για πολύ σύντομες διαδρομές στην κλίμακα αυτή, μπορεί επίσης να θεωρηθεί ότι η ενίσχυση δεν επηρεάζει τις μεταξύ κρατών μελών συναλλαγές. Θεωρείται ότι αυτός ο τύπος επιχειρηματικών δραστηριοτήτων δεν έχει άλλες επιπτώσεις πέρα από τις τοπικές αγορές όπου δρα κάθε επιχείρηση. Επιπλέον, οι επιπτώσεις αυτών των υπηρεσιών για ίδιο λογαριασμό στην αγορά μεταφορών είναι αμελητέες, διότι η διά συμβάσεως ανάθεση σε μια τέτοια επιχείρηση της παροχής των εν λόγω μεταφορικών υπηρεσιών δεν είναι βιώσιμη επιλογή από οικονομική οπτική. Συνεπώς, κατά τη γνώμη της Επιτροπής, η προβλεπόμενη ενίσχυση δεν συνιστά κρατική ενίσχυση με την έννοια της παραγράφου 1 του άρθρου 92 της συνθήκης.

Ωστόσο, οι άλλοι δικαιούχοι, για τους οποίους οι μεταφορές είναι η κύρια ή και μόνο μια δευτερεύουσα επιχειρηματική δραστηριότητα, ανταγωνίζονται με επιχειρήσεις μεταφορών της Ισπανίας ή άλλων κρατών μελών που δεν είναι επιλέξιμες για τις ενισχύσεις του σχεδίου, αφού η ελευθέρωση των οδικών μεταφορών το 1990 επέτρεψε τον ανταγωνισμό με επιχειρήσεις από άλλα κράτη μέλη, τόσο στις διεθνείς μεταφορές όσο και στις ενδομεταφορές (καμποτάζ).

⁽¹⁹⁾ Άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2454/92 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1992, για τον καθορισμό των όρων υπό τους οποίους γίνονται δεκτοί στις εθνικές οδικές μεταφορές επιβατών σε ένα κράτος μέλος μεταφορείς μη εγκατεστημένοι σε αυτό (ΕΕ L 251 της 29. 8. 1992, σ. 1) και κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1191/69 του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 1969, περί των ενεργειών των κρατών μελών που αφορούν τις υποχρεώσεις που είναι συνυφασμένες με την έννοια της δημόσιας υπηρεσίας στον τομέα των σιδηροδρομικών, οδικών και εσωτερικών πλωτών μεταφορών (ΕΕ L 156 της 28. 6. 1969, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1893/91 (ΕΕ L 169 της 29. 6. 1991, σ. 1).

Η Επιτροπή θεωρεί πως, αν και από τυπική άποψη δεν υπάρχει κανένα νομικό εμπόδιο που να απαγορεύει στους μεταφορείς που δεν είναι εγκατεστημένοι στην Ισπανία να ωφεληθούν, έμμεσα έστω, από τις επιδοτήσεις που διατίθενται στο πλαίσιο του σχεδίου ανανέωσης, στην πράξη το σύστημα κάνει, κατά έναν ορισμένο τρόπο, διάκριση εις βάρος των αλλοδαπών μεταφορέων, εφόσον πρέπει να αποσύρουν ένα όχημα καταχωρημένο στην Ισπανία και, συνεπώς, ενδέχεται να είναι αναγκασμένοι να αγοράσουν δικαιώματα απόσυρσης από ισπανούς μεταφορείς, οι οποίοι, αντίθετα, μπορούν να ωφελούνται άμεσα από τις επιδοτήσεις, χωρίς να χρειάζεται να προσφεύγουν σε ενδιάμεσους.

Επομένως, εξάγεται λογικά το συμπέρασμα ότι η χορήγηση ενισχύσεων για την αγορά επαγγελματικών οχημάτων δυνάμει του σχεδίου ανανέωσης οδηγεί επίσης σε νόθευση του ανταγωνισμού μεταξύ μεταφορέων εγκατεστημένων στην Ισπανία και μεταφορέων που αναπτύσσουν δραστηριότητα στην Ισπανία, αλλά είναι εγκατεστημένοι σε άλλα κράτη μέλη. Προπαντός, όμως, οι χορηγούμενες ενισχύσεις νοθεύουν ή απειλούν να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό, επειδή οι δικαιούχοι των ενισχύσεων του σχεδίου ανανέωσης βρίσκονται σε προνομιούχο θέση έναντι των ανταγωνιστών που δεν μπορούν να ωφεληθούν από το καθεστώς ενισχύσεων.

Η Επιτροπή θεωρεί λογικό να δεχθεί ότι η διαχείριση των δανείων από το ICO δεν εμπεριέχει καμία δυνητική διάκριση μεταξύ των δικαιούχων των ενισχύσεων.

Όταν μια ενίσχυση ενδυναμώνει τη θέση των επιχειρήσεων ορισμένου τομέα που μετέχει στο ενδοκοινοτικό εμπόριο, πρέπει να θεωρηθεί ότι ο τομέας αυτός επηρεάζεται, κατά την έννοια της παραγράφου 1 του άρθρου 92 της συνθήκης. Δεδομένου ότι η ενίσχυση που προβλέπεται από το σχέδιο επαγγελματικής ανανέωσης ενδυναμώνει την οικονομική θέση και αυξάνει τις δυνατότητες δράσης των δικαιούχων επιχειρήσεων έναντι των ανταγωνιστών τους, και ότι αυτό το αποτέλεσμα παράγεται στο πλαίσιο του ενδοκοινοτικού εμπορίου, η Επιτροπή θεωρεί ότι το τελευταίο ενδέχεται να επηρεασθεί από τη χορήγηση της εν λόγω ενίσχυσης.

V

Η Επιτροπή φρονεί, επομένως, ότι οι ενισχύσεις που χορηγούνται στις ΜΜΕ στο πλαίσιο του σχεδίου ανανέωσης συνιστούν ενισχύσεις κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης, σύμφωνα με το οποίο οι ενισχύσεις που παρουσιάζουν τα χαρακτηριστικά της εν λόγω παραγράφου είναι, κατ' αρχήν, ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά. Το άρθρο 77 και οι παράγραφοι 2 και 3 του άρθρου 92 της συνθήκης απαριθμούν τους τύπους ενίσχυσης που είναι ή που ενδέχεται να είναι συμβιβάσιμες με την κοινή αγορά.

Το άρθρο 77 της συνθήκης, το οποίο έχει συνταχθεί ειδικά για τις ανάγκες του τομέα των μεταφορών, προβλέπει εξαιρέσεις για τις κρατικές ενισχύσεις που χορηγούνται για το συντονισμό των μεταφορών ή για την αποκατάσταση ορισμένων δαρών που απορρέουν από την παροχή μιας δημόσιας υπηρεσίας. Σύμφωνα με το άρθρο αυτό, ο κανονισμός

(ΕΟΚ) αριθ. 1107/70 του Συμβουλίου, της 4ης Ιουνίου 1970, περί ενισχύσεων που χορηγούνται στον τομέα των σιδηροδρομικών, οδικών και εσωτερικών πλωτών μεταφορών⁽²⁰⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 543/97⁽²¹⁾, επιτρέπει τις ενισχύσεις για το συντονισμό των μεταφορών. Ωστόσο, η Επιτροπή θεωρεί ότι το ισπανικό καθεστώς ενισχύσεων δεν μπορεί να υπαχθεί σε καμία από τις εξαιρέσεις που προβλέπονται στον κανονισμό, αφού δεν πρόκειται για μέτρο αναγκαίο για το συντονισμό των μεταφορών.

Η έννοια μιας ενίσχυσης που ανταποκρίνεται στις ανάγκες συντονισμού των μεταφορών υποδηλώνει μια παρέμβαση της κυβέρνησης στον τομέα των μεταφορών. Όσο περισσότερο ελευθερώνεται ένας τομέας, τόσο μικρότερη είναι η ανάγκη συντονισμού των δραστηριοτήτων του από πλευράς των κρατών μελών. Έτσι, σε μια ελευθερωμένη αγορά μεταφορών, ο συντονισμός μπορεί να επιτευχθεί από την ίδια την αγορά, στα όρια των συνθηκών-πλαίσιο που έχουν προσδιορισθεί από τα κράτη μέλη σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο, όπως ορίζεται στο άρθρο 75 της συνθήκης. Συμπερασματικά, στην προκειμένη περίπτωση δεν μπορούν να εφαρμοσθούν ειδικές εξαιρέσεις για τις μεταφορές.

Στην εξεταζόμενη περίπτωση, δεν μπορούν να εφαρμοσθούν οι εξαιρέσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 2 του άρθρου 92 της συνθήκης, διότι το καθεστώς ενισχύσεων δεν αποβλέπει στην επίτευξη συγκεκριμένων στόχων. Σύμφωνα με αυτή την παράγραφο, η ενίσχυση είναι συμβιβάσιμη με την κοινή αγορά αν πρόκειται για ενίσχυση κοινωνικού χαρακτήρα που χορηγείται σε μεμονωμένους καταναλωτές ή αν αποσκοπεί στην επανόρθωση ζημιών που έχουν προκληθεί από θεομηνίες ή άλλα έκτακτα γεγονότα, ή από τη διαίρεση της Γερμανίας.

Μια ενίσχυση μπορεί επίσης να θεωρηθεί συμβιβάσιμη με την κοινή αγορά δυνάμει της παραγράφου 3 του άρθρου 92 της συνθήκης. Για να εξασφαλισθεί η ορθή λειτουργία της κοινής αγοράς και λαμβανομένων υπόψη των αρχών της συνθήκης σχετικά με τον ανταγωνισμό, οι εξαιρέσεις που προβλέπονται σε αυτό το άρθρο πρέπει να ερμηνεύονται με στενή έννοια κατά την αξιολόγηση των μέτρων ενίσχυσης.

Σύμφωνα με το στοιχείο α) της παραγράφου 3 του άρθρου 92, μπορεί να χορηγηθεί παρέκκλιση για τις ενισχύσεις που προωθούν την ανάπτυξη περιοχών με οικονομικές δυσκολίες ή με ειδική ανάγκη στήριξης. Η παρέκκλιση δεν μπορεί να θεωρηθεί εφαρμοστέα για καθεστώς ενισχύσεων χωρίς περιφερειακό χαρακτήρα —όταν καλύπτουν όλη την επικράτεια ενός κράτους μέλους— και με σαφή τομεακό στόχο· η Επιτροπή κρίνει συνήθως ότι οι ενισχύσεις για την απόκτηση οχημάτων, στο πλαίσιο της κοινής πολιτικής μεταφορών, δεν δικαιολογούνται από περιφερειακή οπτική, δεδομένης της κινητικότητας του αντικειμένου της επιδότησης. Το ίδιο μπορεί να λεχθεί και για την παρέκκλιση που προβλέπεται στο στοιχείο γ) της παραγράφου 3 του άρθρου 92 της συνθήκης, σε σχέση με την περιφερειακή ανάπτυξη.

⁽²⁰⁾ ΕΕ L 130 της 15. 6. 1970, σ. 1.

⁽²¹⁾ ΕΕ L 84 της 26. 3. 1997, σ. 6.

Όσο για τις παρεκκλίσεις που προβλέπονται στα στοιχεία β) και δ) της παραγράφου 3 του άρθρου 92, η προκειμένη ενίσχυση δεν αποσκοπεί στην προώθηση της υλοποίησης ενός σχεδίου κοινού ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος ή στην άρση κάποιας σοβαρής διαταραχής της ισπανικής οικονομίας, ούτε έχει κανένα χαρακτηριστικό αυτού του τύπου των σχεδίων. Δεν αποσκοπεί, εξάλλου, στην προώθηση του πολιτισμού ή στη διατήρηση της πολιτιστικής κληρονομιάς και δεν μπορεί να υπαχθεί σε καμία από τις λοιπές παρεκκλίσεις που προβλέπονται από τη νομοθεσία του Συμβουλίου.

Το στοιχείο γ) της παραγράφου 3 του άρθρου 92 προβλέπει, επίσης, παρέκκλιση που αφορά τις ενισχύσεις που χορηγούνται για την προώθηση της ανάπτυξης ορισμένων οικονομικών δραστηριοτήτων, εφόσον τα μέτρα ενίσχυσης δεν αλλοιώνουν τους όρους των εμπορικών συναλλαγών κατά τρόπο που θα αντέκειτο προς το κοινό συμφέρον. Η νομική πρακτική απαιτεί, μεταξύ άλλων, να περιορίζεται η ενίσχυση στις περιπτώσεις όπου είναι απαραίτητη για να επιτευχθούν στόχοι, τους οποίους δεν μπορούν να επιτύχουν μόνες τους οι δυνάμεις της αγοράς [απόφαση του Δικαστηρίου της 17ης Σεπτεμβρίου 1980 στην υπόθεση C-730/79, Philip Morris κατά Επιτροπής⁽²²⁾]. Συμπερασματικά, η Επιτροπή θεωρεί ότι τα κοινοποιηθέντα μέτρα κρατικής ενίσχυσης θα πρέπει να αξιολογηθούν σύμφωνα με τις διατάξεις του στοιχείου γ) της παραγράφου 3 του άρθρου 92 της συνθήκης.

Η Επιτροπή έχει θεσπίσει ορισμένους ειδικούς όρους για τη χορήγηση ενισχύσεων που δεν θεωρούνται ασυμβίβαστες με το άρθρο 92 της συνθήκης, τον λεγόμενο κανόνα de minimis. Όπως επεσήμανε ήδη η Επιτροπή κατά την έναρξη της διαδικασίας του άρθρου 93, βάσει των όρων αυτών, ορισμένα ποσά που χορηγούνται από τα κράτη μέλη, λόγω του χαμηλού επιπέδου τους, δεν θεωρείται ότι απειλούν ή ότι νοθεύουν αισθητά τον ανταγωνισμό και τις μεταξύ κρατών μελών εμπορικές συναλλαγές. Ωστόσο, ο κανόνας de minimis εξαιρεί ρητώς από το πεδίο εφαρμογής του τον τομέα των μεταφορών, διότι στον τομέα αυτό, ο οποίος χαρακτηρίζεται από υψηλό αριθμό μικρών επιχειρήσεων, σχετικά μικρά ποσά ενδέχεται να έχουν επιπτώσεις στον ανταγωνισμό και τις μεταξύ κρατών μελών εμπορικές συναλλαγές.

Η Επιτροπή δεν θεωρεί θάσιμα ούτε τα επιχειρήματα που προβλήθηκαν στο πλαίσιο της εφαρμογής των κοινοτικών οδηγιών για τις κρατικές ενισχύσεις προς τις ΜΜΕ και την εφαρμογή του κανόνα de minimis σε επιχειρήσεις που εκτελούν μεταφορές για ίδιο λογαριασμό. Ο τομέας των μεταφορών περιλαμβάνει τόσο μεταφορές για λογαριασμό τρίτων όσο και μεταφορές για ίδιο λογαριασμό, και τα δύο είδη θεωρούνται εναλλάξιμα. Τόσο από μακροοικονομική όσο και από λειτουργική οπτική, κάτω από ορισμένες συνθήκες, η προσφυγή σε εξωτερικές πηγές μεταφορικών υπηρεσιών επιτρέπει τον βέλτιστο καταμερισμό των πόρων και προσδίδει ευελιξία στην οργάνωση των μεταφορών.

Η Επιτροπή θεωρεί θάσιμο το επιχειρήμα ότι ένα χρηματοδοτικό κίνητρο μπορεί να συμβάλει στην απόσυρση από την αγορά επαγγελματικών οχημάτων χαμηλών τεχνικών επιδόσεων όσον αφορά την ασφάλεια ή την προστασία του περιβάλλοντος. Ωστόσο, το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος πρέπει να αποδείξει τις θετικές επιπτώσεις των προτεινόμενων μέτρων.

Συγκεκριμένα, για να είναι συμβιβάσιμη με την κοινή αγορά, η ενίσχυση που χορηγείται για την απόκτηση επαγγελματικών οχημάτων πρέπει, σύμφωνα με τις κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές για τις κρατικές ενισχύσεις για την προστασία του περιβάλλοντος⁽²³⁾, να διαρθρώνεται κατά τέτοιο τρόπο ώστε το επιλέξιμο για επιδότηση κόστος να περιορίζεται αυστηρά στο έκτακτο κόστος των επενδύσεων που είναι απαραίτητες για την επίτευξη των περιβαλλοντικών στόχων, μέσω του προσδιορισμού υψηλότερων προτύπων από εκείνα που απαιτούνται ήδη διά νόμου. Παρόμοια προσέγγιση μπορεί να εφαρμοσθεί και για τα πρότυπα ασφαλείας. Κανένα μέτρο που δικαιολογείται βάσει αυτών των κατευθυντήριων γραμμών δεν μπορεί πάντως να αντιβαίνει σε άλλες νομικές ρυθμίσεις της Κοινότητας ή στα άρθρα της συνθήκης.

Στις κατευθυντήριες γραμμές της, η Επιτροπή δεν θεωρεί ότι είναι επιλέξιμες για επιδότηση οι ενισχύσεις που χορηγούνται για την επίτευξη υφιστάμενων υποχρεωτικών τεχνικών προτύπων, εκτός από ορισμένες επενδύσεις παγίου κεφαλαίου. Αυτές οι ενισχύσεις νοθεύουν σημαντικά τον ανταγωνισμό, διότι επιδοτούν επενδύσεις που καθίστανται απαραίτητες για οικονομικούς λόγους και είναι, συνεπώς, αναπόφευκτες. Οι ενισχύσεις για την αντιστάθμιση τέτοιων επενδύσεων δεν θεωρείται ότι εξυπηρετούν το κοινό ευρωπαϊκό συμφέρον.

Κατά πρώτο λόγο, η Ισπανία ουδέποτε χορήγησε στην Επιτροπή κάποια απόδειξη για τη θετική επίπτωση του μέτρου, ούτε για το ότι συνιστά κίνητρο για την υπέρβαση των υφιστάμενων υποχρεωτικών τεχνικών προτύπων.

Κατά δεύτερον, σε μια αγορά με πλεόνασμα δυναμικού όπως ο τομέας των οδικών μεταφορών, μια ενίσχυση για την απόκτηση χωρητικότητας και μάλιστα περισσότερης πρόσθετης χωρητικότητας —καθώς δεν υπάρχει ακριβής αντιστοιχία από άποψη μεγέθους μεταξύ των νέων και των αποσυρόμενων οχημάτων— θεωρείται, κατ' αρχήν, αντίθετη προς το συμφέρον της Κοινότητας. Η Ισπανία επιβεβαίωσε στην Επιτροπή ότι η χορήγηση των ενισχύσεων του σχεδίου ανανέωσης προξένησε ορισμένη αύξηση του δυναμικού, αν και η Επιτροπή παραδέχεται ότι το σύστημα των προηγούμενων ελέγχων παρέχει επαρκή εγγύηση της οριστικής απόσυρσης των αντικαθιστώμενων οχημάτων από την κυκλοφορία. Στη γενική πρακτική της σε θέματα ενισχύσεων, η Επιτροπή εγκρίνει τις ενισχύσεις για νέες επενδύσεις που δεν θα μπορούσαν να υλοποιηθούν διαφορετικά, αλλά όχι μόνο για αντικατάσταση⁽²⁴⁾.

⁽²³⁾ ΕΕ C 72 της 10. 3. 1994, σ. 3.

⁽²⁴⁾ Παράγραφος 18 της ανακοίνωσης της Επιτροπής του 1975 [COM(75) 77 τελικό, της 26ης Φεβρουαρίου 1975].

⁽²²⁾ Συλλογή 1980, σ. 2671.

Ωστόσο, στο καθεστώς ενισχύσεων του σχεδίου ανανέωσης, η δάση υπολογισμού της επιδότησης είναι η τιμή ενός νέου οχήματος· δεν λαμβάνεται υπόψη κανένας περιβαλλοντικός παράγοντας. Η επιδότηση είναι ανάλογη της τιμής των οχημάτων και όχι των επιδόσεων τους από άποψη περιβάλλοντος ή ασφαλείας.

Στην απόφασή της αριθ. 98/182/ΕΚ⁽²⁵⁾, η Επιτροπή υιοθετούσε ήδη ότι ένα παρόμοιο μέτρο, που είχε προβλεφθεί στο πλαίσιο ενός καθεστώτος για τη βελτίωση της ανταγωνιστικής θέσης των εμπορικών επιχειρήσεων οδικών εμπορευματικών μεταφορών, μπορούσε να νοθεύσει τον ανταγωνισμό, αφού ο στόχος του ήταν να μειώσει το κανονικό κόστος λειτουργίας μιας επιχείρησης, το οποίο οι ανταγωνιστές της ήταν υποχρεωμένοι να καταβάλουν εξ ολοκλήρου.

Η Επιτροπή φρονεί, συνεπώς, ότι η εξαίρεση που προβλέπεται στο στοιχείο γ) της παραγράφου 3 του άρθρου 92 της συνθήκης δεν μπορεί να εφαρμοσθεί στην προκειμένη περίπτωση. Από την άλλη πλευρά, οι ισπανικές αρχές ούτε προέβδαν αυτό το επιχείρημα ούτε απέδειξαν ότι οι συγκεκριμένες ενισχύσεις μπορούν να υπαχθούν σε κάποια από τις προαναφερόμενες εξαιρέσεις που προβλέπονται στη συνθήκη, στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1107/70 ή σε κάποιο άλλο κανονισμό του Συμβουλίου.

Επιπλέον, η Επιτροπή φρονεί ότι υπήρξε πραγματικός κίνδυνος συσσώρευσης των ενισχύσεων που χορηγούνται στο πλαίσιο του σχεδίου ανανέωσης και εκείνων που χορηγούνται δυνάμει των μέτρων εγγυήσεως που ενέκρινε η Επιτροπή το 1993 και 1996 και ότι η συσσώρευση αυτή ενδέχεται να οδηγήσει σε ενισχύσεις υψηλότερες από τα επίπεδα που προβλέπονται στο σχέδιο ανανέωσης.

Ενόψει των προλεχθέντων, η Επιτροπή θεωρεί ότι η ενίσχυση για την απόκτηση επαγγελματικών οχημάτων που χορηγείται από το σχέδιο ανανέωσης σε ορισμένα φυσικά πρόσωπα και ΜΜΕ δεν είναι συμβιβάσιμη με την κοινή αγορά κατά την έννοια του άρθρου 92 της συνθήκης.

VI

Σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 93 της συνθήκης, η ενίσχυση έπρεπε να κοινοποιηθεί στην Επιτροπή αρκετά ενωρίς ώστε να δύναται να υποβάλει τις παρατηρήσεις της. Η Ισπανία εφάρμοσε το καθεστώς ενισχύσεων χωρίς να εκπληρώσει αυτήν την υποχρέωση κοινοποίησης και, για τον λόγο αυτό, η Επιτροπή θεωρεί το καθεστώς παράνομο σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο.

Η Επιτροπή δεν θεωρεί έγκυρο το επιχείρημα ότι η ενίσχυση κατέστη νόμιμη λόγω του χρονικού διαστήματος που έχει παρέλθει από τη θέση του καθεστώτος σε ισχύ. Οι ισπανικές αρχές δεν εκπλήρωσαν την υποχρέωσή τους, βάσει της παραγράφου 3 του άρθρου 93 της συνθήκης, να κοινοποιήσουν τα σχέδιά τους για χορήγηση ενισχύσεων και να περιμένουν τη σχετική απόφαση της Επιτροπής, με την οποία να εγκρίνεται αυτή η χορήγηση. Η Επιτροπή τους υπενθυμίζει ότι, βάσει του εν λόγω άρθρου, τα κράτη μέλη δεν δύναται να εφαρμόσουν τα σχεδιαζόμενα μέτρα αν δεν εκπλήρωσαν την υποχρέωσή τους, βάσει της παραγράφου 3

του άρθρου 93 της συνθήκης, να κοινοποιήσουν τα σχέδιά τους για χορήγηση ενισχύσεων και να περιμένουν τη σχετική απόφαση της Επιτροπής, με την οποία να εγκρίνεται αυτή η χορήγηση. Η Επιτροπή τους υπενθυμίζει ότι, βάσει του εν λόγω άρθρου, τα κράτη μέλη δεν δύναται να εφαρμόσουν τα σχεδιαζόμενα μέτρα πριν η διαδικασία καταλήξει σε οριστική απόφαση και ότι η αθέτηση αυτής της διάταξης συνιστά παράβαση του κοινοτικού δικαίου, η οποία δύναται να καταλήξει στην επιστροφή της ενίσχυσης, με τόκο.

Η έναρξη της διαδικασίας του άρθρου 93 γνωστοποιήθηκε στην Ισπανία με επιστολή της 26ης Ιουνίου 1996. Η Επιτροπή επέστησε την προσοχή της ισπανικής κυβέρνησης στην ανακοίνωσή της προς τα κράτη μέλη⁽²⁶⁾, στην οποία υπενθυμίζει ότι κάθε ενίσχυση που έχει χορηγηθεί καταχρηστικά δύναται να αποτελέσει αντικείμενο απόφασης, που να διατάζει το κράτος μέλος να ανακτήσει την ενίσχυση. Στην απαντητική επιστολή της για την έναρξη της διαδικασίας, η Ισπανία ισχυρίστηκε ότι μια απόφαση που να συνεπάγεται την επιστροφή των χορηγηθέντων ενισχύσεων θα ήταν αντίθετη προς την αρχή της αναλογικότητας, δεδομένου του χαμηλού τους ύψους.

Η Επιτροπή φρονεί, ωστόσο, ότι στην ανωτέρω αναλυθείσα περίπτωση, η επιστροφή είναι απαραίτητη, προκειμένου να αποκατασταθούν οι δίκαιοι όροι ανταγωνισμού που υπήρχαν πριν από τη χορήγηση της ενίσχυσης.

ΕΞΕΛΑΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Οι ενισχύσεις που χορηγήθηκαν στο πλαίσιο του σχεδίου επαγγελματικής ανανέωσης σε περιφερειακές δημόσιες αρχές και σε τοπικούς φορείς παροχής δημόσιων υπηρεσιών, υπό μορφή επιδότησης επιτοκίου για την απόκτηση επαγγελματικών οχημάτων μεταξύ Αυγούστου 1994 και Δεκεμβρίου 1996, σύμφωνα με τη σύμβαση συνεργασίας της 27ης Σεπτεμβρίου 1994 μεταξύ του Υπουργείου Βιομηχανίας και Ενέργειας και του επίσημου πιστωτικού ιδρύματος (ΙCΟ), δεν συνιστούν κρατικές ενισχύσεις κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης.

Άρθρο 2

Οι ενισχύσεις που χορηγήθηκαν σε φυσικά πρόσωπα ή ΜΜΕ που επιδίδονται σε δραστηριότητες εκτός των μεταφορών σε αποκλειστικά τοπική ή περιφερειακή κλίμακα, για την απόκτηση επαγγελματικών οχημάτων της κατηγορίας Δ, δεν συνιστούν κρατικές ενισχύσεις κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης.

Άρθρο 3

Όλες οι άλλες ενισχύσεις που χορηγήθηκαν σε φυσικά πρόσωπα ή ΜΜΕ συνιστούν κρατικές ενισχύσεις κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης και είναι παράνομες και ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά.

⁽²⁵⁾ ΕΕ L 66 της 6. 3. 1998, σ. 18.

⁽²⁶⁾ ΕΕ C 156 της 22. 6. 1995, σ. 5.

Άρθρο 4

Η Ισπανία καταργεί και ανακτά τις ενισχύσεις που αναφέρονται στο άρθρο 3. Το ποσό της ενίσχυσης επιστρέφεται σύμφωνα με τους κανόνες του εθνικού δικαίου, προσαυξημένο κατά τους τόκους, οι οποίοι υπολογίζονται εφαρμόζοντας τα επιτόκια αναφοράς που χρησιμοποιούνται για την αξιολόγηση των καθεστώτων περιφερειακών ενισχύσεων και μετρώνται από την ημερομηνία καταβολής της ενίσχυσης ως την ημερομηνία της πραγματικής εξόφλησης.

Άρθρο 5

Η Ισπανία ενημερώνει την Επιτροπή, εντός δύο μηνών από την κοινοποίηση της παρούσας απόφασης, σχετικά με τα μέτρα που έλαβε για την εφαρμογή της.

Άρθρο 6

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στο Βασίλειο της Ισπανίας.

Βρυξέλλες, 1 Ιουλίου 1998.

Για την Επιτροπή
Neil KINNOCK
Μέλος της Επιτροπής
